

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra hudební výchovy

Diplomová práce

Zdeňka Grossová

Vokální tvorba Jaroslava Křičky se zaměřením na písňový
cyklus Severní noci

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně, po formální stránce zpracovala podle platných předpisů a uvedla všechny použité prameny a literaturu.

V Olomouci dne 20. dubna 2015

Zdeňka Grossová

Poděkování

Ráda bych poděkovala panu MgA. Petru Martínkovi za odborné vedení, za připomínky a rady při zpracování mé diplomové práce.

Obsah

ÚVOD	6
1. JAROSLAV KŘIČKA	8
1.1 Stav bádání	8
1.2 Život	11
1.3 Dílo	16
2. VOKÁLNÍ TVORBA JAROSLAVA KŘIČKY	20
2.1 Písňová tvorba	22
2.2 Sborová tvorba	37
2.2.1 Ženské sbory	37
2.2.2 Mužské sbory	40
2.2.3 Smíšené sbory	46
2.2.4 Dětské sbory	50
2.3 Opera, zpěvohra, opereta	58
2.4 Kantáty	60
2.5 Chránová hudba	62
2.6 Další vokální tvorba	66
3. PÍSŇOVÝ CYKLUS SEVERNÍ NOCI	67
3.1 Albatros	69
3.2 Labuť	72
3.3 Ukolébavka	75

3.4 U Skandinávských skal	77
3.5 Shrnutí hudební řeči písňového cyklu Severní noci	78
ZÁVĚR	81
RESUMÉ	82
SUMMARY	82
PRAMENY A LITERATURA	83
PŘÍLOHY	87

ÚVOD

Svou diplomovou prací bych ráda zaměřila na vokální tvorbu českého hudebního skladatele Jaroslava Křičky (1882-1969) a dále pak konkrétněji na analýzu a hudební řeč písňového cyklu Severní noci. Tento významný skladatel, sbormistr, dirigent a pedagog zkomponoval stovky skladeb nejrůznějších žánrů a samozřejmě forem. Nejvíce však vynikl v kompozici tvorby písňové, a to především pro dětské hlasy, díky které dosáhl vyjímečného postavení mezi ostatními českými skladateli tehdejší doby. V současnosti je však právě tato výjimečnost Křičkova díla značně opomíjena. Nejedná se jen o hledisko praktické, ale z teoretického náhledu chybí soudobá monografie či souhrnný katalog všech jeho skladeb.

S Křičkovým písňovým cyklem Severní noci jsem se poprvé konkrétněji seznámila při studiu na Konzervatoři v Pardubicích. Již tenkrát mne značně oslovil. Jedná se o čtyři písně v úpravě pro nižší hlas a klavír psané v letech 1909 a 1910 na verše Konstantina Balmonta. Hudebnímu rozboru po stránce harmonické i formální se budu věnovat ve třetí kapitole této práce. Dvě písně z cyklu Severní noci jsem si vybrala do programu svého absolventského koncertu, jedná se o píseň Albatros a Ukolébavka, které jsou mi interpretačně blízké. V minulém roce jsem však prostudovala cyklus celý, jako přípravu k této diplomové práci.

Téma mé diplomové práce vychází z interpretační i pedagogické zkušenosti s tvorbou Jaroslava Křičky. Postupně jsem nabývala dojmu, že bych ráda okruh svých znalostí o tomto českém skladateli a jeho vokální tvorbě daleko více rozšířila.

V první kapitole nejdříve představuji Jaroslava Křičku z pohledu bádání o jeho osobě, dále pak zpracovávám stručně jeho život a dílo, na základě uvedených a prostudovaných literatur.

Kapitola druhá pojednává o Křičkově vokální tvorbě. Kromě obecné charakteristiky a mého náhledu na dosud vydané bibliografie zde uvádím rozsáhlý souhrn kompletní vokální tvorby včetně rozdělení a konkrétního krátkého popisu.

Rozbor písňového cyklu Severní noci je obsažen v kapitole třetí. V úvodu jsou popsány nejprve historické informace o cyklu a dále pak o jednotlivých písních. Poté je vypracován teoretický rozbor čtyř písní cyklu, včetně interpretačních poznámek.

Cílem mé absolventské práce je oživení zájmu o vokální tvorbu a osobnost Jaroslava Křičky. Především z hlediska pedagogického si myslím, že jeho vokální tvorba by opět měla být připomenuta a vyzdvižena.

1. JAROSLAV KŘIČKA

1.1 Stav bádání

Jaroslav Křička byl významný český hudební skladatel. Křičkův majoritní přínos dějinám klasické české hudby spočívá především právě v jeho autorské tvorbě a komponování jako takovém, je ale více než nutné zmínit a poznamenat, že Křička byl také znamenitým a uznávaným dirigentem a výtečným pedagogem. Z již zmíněné pedagogické činnosti také vyplývá, že další neodmyslitelnou součástí jeho tvorby, byla tvorba publicistická. Byl velmi činným, a jakožto spisovatel, prozaik, hudební kritik a odborník, přispíval mnohdy Jaroslav Křička svými autorskými články a recenzemi umělecky orientovaných akcí do hudebních rubrik novin a časopisů. Jaroslav Křička se narodil v Kelči na Valašsku roku 1882, avšak značná část jeho díla spadá především až do první poloviny 20. století. Tvorba je velmi různorodá, rozlišná a žánrově neomezená. Na základě tohoto poznatku můžeme proto v jeho tvorbě najít nesčetně kompozic zapadajících do několika hudebních žánrů, od písní, přes symfonie až po opery.

Většina doposud získaných a pro nás velmi podstatných poznatků, o díle a životě skladatele, plyne ze studií sepsaných ještě před jeho smrtí. Data můžeme získat také z novinových článků této doby¹. Na základě těchto informací vytvořil Jiří Dostál publikaci, komplexně zpracované odborně-vědecké dílo. Monografii nesoucí název *Hudební matice Umělecké besedy*² napsal Dostál v roce 1944 dle konzultací s Jaroslavem Křičkou samotným. Tato publikace by se také proto dala považovat za nejcennější a zároveň nejautentičtější zdroj. *Hudební matice umělecké besedy*

¹ Kupříkladu v roce 1922 vychází v *Listech hudební matice* u příležitosti 40. narozenin komponisty autorská studie od Jana Löwenbacha, jejíž součástí je právě i soupis Křičkových děl, jež sestavila Božena Ladmanová. Ve vydání časopisu *Tempo* z roku 1933 se o Křičkovi můžeme také dočíst, díky Hubertu Doležilovi a také Vratislavu Vycpálkovi, který nově přepracoval seznam děl. Na počest 75. narozenin Jaroslava Křičky publikoval roku 1957 Josef Plavec v *Hudebních rozhledech* svou studii pojmenovanou "Přínos Jaroslava Křičky".

² Dostál, Jiří. *Jaroslav Křička* (svazek pátý). Praha: Hudební matice Umělecké besedy, 1944.

se sestává celkem z šesti logicky a tematicky rozdělených částí. První se věnuje životu a osobnosti Jaroslava Kříčky, popisuje rodinné poměry, dětství a studia. Druhá část pojednává o Kříčkově díle. Celkem sedm podkapitol důkladně popisuje veškerý umělecký život skladatele. Jak je již výše uvedeno, Kříčka se velmi intenzivně věnoval několika hudebním žánrům, najdeme zde proto texty zaobírající se jeho působením jako skladatele hymnů, symfonií i oper. V třetí části, která se dále rozděluje na 4 sekce, je obsáhlý zevrubný seznam skladeb, sestavený podle kritérií chronologicky. Obsahem čtvrté části je soupis článků, statí, básní a glos. Pátá část zahrnuje seznam použité literatury a šestá pak rejstřík osobních jmen. Monografie přináší ucelený přehled díla Jaroslava Kříčky, poznatky jsou autentické, ale nejsou kompletní a absolutní. Vladimír Helfert publikoval o Jaroslavu Kříčkovi do *Pazdírkova hudebního slovníku*³, konkrétně roku 1937. Významným a přínosným zdrojem informací o autorovi by mohla být také zmínka Bohumíra Štědrone, který o Kříčkovi napsal roku 1963 v *Česko-slovenském hudebním slovníku*⁴. Pokud bychom pokračovali ve výčtu lexikografických dat o autorovi, nemůžeme opomenout encyklopedický slovník *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*⁵ (původně *A Dictionary of Music and Musicians*), který spolu s německým *Musik in Geschichte und Gegenwart*⁶ patří k primárním a výchozím zdrojům poznatků o hudbě jako takové vůbec.

Dílu Jaroslava Kříčky se dále věnují některé hudebně-historické odborné publikace (*Hudba v českých dějinách*⁷, *Dějiny české hudební kultury*⁸, *Česká moderní*

³ Pazdírek, Oldřich. *Pazdírkův hudební slovník naučný*. Brno: Česká akademie věd a umění, 1937.

⁴ Černušák, Gracian; Štědroň, Bohumír; Nováček Zdenko. *Česko-slovenský hudební slovník osob a institucí*. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1963.

⁵ Grove, George a kolektiv. *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*. New York: Grove, 2001.

⁶ Blume, Friedrich a kolektiv. *Musik in Geschichte und Gegenwart*. Kassel: Bärenreiter-Verlag, 2001.

⁷ Černý, Jaromír a kolektiv. *Hudba v českých dějinách od středověku do nové doby*. Praha: Supraphon, 1989

⁸ Bajer, Jiří; Sychra, Antonín. *Dějiny české hudební kultury 1890-1945*, Praha: Academia, 1981.

hudba⁹), jež se zabývají především uměleckou tvorbou a zasazují ji dále do kontextu hudebních dějin a dějin umění jako takových.

Mnoho poznatků lze také nastudovat ze sepsaných biografii. První z nich, vydaná u příležitosti 100. výročí narození autora zahrnuje úplný, velmi podrobný a zevrubný, chronologicky uspořádaný seznam skladem autora, rozřazený podle kritérií – dle data vzniku skladby, žánru dané skladby a abecedního pořadí. Kniha vznikla díky Aleši Křičkovy, nejstaršímu synovi Jaroslava Křičky, který v roce 1982 upravil a po následné editaci i vydal souhrnně nazvaný *Jaroslav Křička: Úplná bibliografie skladatelského díla k 100. výročí autorova narození*¹⁰.

V roce 1984 vypracovala bibliografii Jaroslava Křičky také Jaromíra Trojanová¹¹. Ve své knize uvádí ne příliš detailní přehled hudebních skladeb a přibližuje také Křičkovu literární činnost – soupis samostatně vydaných libret k divadelnímu zpracování.

Nezměrným přínosem vedoucím k bližšímu poznání Jaroslava Křičky bylo také vydání biografie a inventáře pozůstalosti s názvem *Jaroslav Křička: inventář fondu*¹² autorkou Lucií Fojtíkovou, která na díle pracovala a sbírala data více než dva roky. V rozmezí let 1987-1989, kdy Fojtíková shromažďovala pozůstalost skladatele, vytvořila úhrn jeho uměleckého odkazu, jenž tvoří korespondence, rukopisy nenotové (básně, paměti, komentáře k vlastním skladbám), rukopisy notové, cizí opisy a kopie děl Jaroslava Křičky, tisky a ilustrační materiál (programy, plakáty, novinové výstřižky). Dílo Lucie Fojtíkové je dle mého soudu nesmírně významným přínosem a jsem toho názoru, že bezesporu více než dost napomohlo právě v procesu formování a utváření úplného uceleného obrazu osoby a díla zasloužilého umělce Jaroslava Křičky.

⁹ Helfert, Vladimír. *Česká moderní hudba (Studie o české hudební tvořivosti)*, Olomouc: Index, 1936.

¹⁰ Hradil, František Mířa. *Jaroslav Křička: Úplná bibliografie skladatelského díla k 100. výročí autorova narození*. Praha: Městská knihovna, 1982.

¹¹ Trojanová, Jaromíra. *Jaroslav Křička Personální bibliografie*. Brno: Státní vědecká knihovna, 1984.

¹² Fojtíková, Lucie. *Jaroslav Křička: inventář fondu*. Praha: Národní muzeum – Muzeum české hudby, 1989

1.2 Život

Jaroslav Křička se narodil 27. srpna roku 1882 v Kelči (německy *Keltsch*) na Moravském Valašsku, té doby stále ještě náležící Rakousko-Uherské monarchii. Narodil se do rodiny řídícího učitele Františka Křičky jako prvorozený syn¹³. Třebaže je Kelč, jakožto menší město rozkládající se mezi Hostýnem a Radhoštěm nezpochybnitelně srdcem Moravy, Křičkova rodina měla kořeny zaryté až hluboko v Moravské historii¹⁴ „*Moravanství v Křičkovi není tak silně nápadným znakem jako třeba u Janáčka a celé jeho rodiny. Neboť Jaroslav Křička tkví v Moravě svými rodnými kořeny a svým dětstvím, nikoliv školením*“, jak v první části (I. život – osobnost) své monobiografie věnované Křičkovi píše Jiří Dostál¹⁵.

Základy svých hudebních znalostí získal od otce, který však roku 1891 náhle zemřel. Po smrti milovaného otce se rodina přestěhovala nejprve do Brna, následně do Maršovic¹⁶ – kde Jaroslav Křička poznal mimo jiné také tradice moravského hudebního folklóru. Na Starém Brně v Ugartově ulici žili společně necelý půlrok a matka Františka Křičková ihned zapsala oba své syny k výuce houslí a klavíru ve Filharmonické besedě – klavírním učitelem jim byl Karel Sázavský¹⁷.

¹³ Františku a Františce Křičkovým se v prosinci roku 1984 narodil druhý syn Petr, a o dva roky později na jaře také dcera Pavla.

¹⁴ Křičkové žili na Moravě odedávna, nikoliv však v přímo v Kelčí, nýbrž na Malé Hané (v Cetkovicích) a Uhřicích u Jevíčka. Dle matričních údajů v Cetkovicích žil jeden z nejstarších doložených předků Jaroslava Křičky již mezi lety 1584-1664, v éře raného středověku českých zemí, kdy nejen Morava, vlivem stavovského povstání (1619), bitvy na Bílé hoře roku (1620) a následného Obnoveného zřízení zemského roku 1628, procházela takřka kulturní a územní "metamorfózou", neboli přeměnou.

¹⁵ Dostál, Jiří. *Jaroslav Křička (svazek pátý)*, Praha: Hudební matice Umělecké besedy, Praha, 1944, s. 8.

¹⁶ Maršovice na Horácku (rozsáhlá etnografická oblast na Moravě, jejíž značná část se dnes rozkládá na území Kraje Vysočina).

¹⁷ Karel Sázavský (1858-1930) byl český hudební pedagog a publicista, učitel v Třebíči (1877-1884), v Brně (1884-1925) na chlapecké obecné škole na Winterhollerově náměstí (1892), učitel klavíru ve Filharmonické besedě (1891-1912). Přispíval články do *Dalibora*, *Hudebních listů*, *Moravské orlice*, *Moravské revue*, *Hudebních rozhledů*, *Oesterreichische Musik und Theater Zeitung* a sepsal podrobný a obsáhlý spis nazvaný *Dějiny Filharmonického spolku Beseda brněnská od r. 1860-1900*.

Jaroslav Křička se počátkem školního roku 1892/1893 stal žákem klasického, bývalého piaristického gymnasia v Německém Brodě¹⁸.

Po úspěšném složení maturitní zkoušky roku 1900, odjel tehdy osmnáctiletý absolvent do Prahy. Na přání matky, se Jaroslav Křička zapsal ke studiu práva na Karlově univerzitě, na přednášky profesorů Leopolda Heyrovského¹⁹, Jaroslava Hanela a Kamila Hennera²⁰. Díky svému vlastnímu zájmu se Křička také účastní přednesů Otakara Hostinského²¹ a Karla Steckera²² na filosofické fakultě téže univerzity. Mimo to se také velmi zapáleně podílí hudebních akcí; v návaznosti na to, potká mnoho hudebních mistrů té doby. Mezníkem v celém Křičkově životě bylo rozhodnutí, které učinil roku 1902. Mladý a nadaný skladatel totiž odešel ze studií universitních a rozhodl se věnovat tomu, o čem byl přesvědčen, že ho bude doopravdy zcela naplňovat – hudbě. Zapsal se proto do varhanické školy pražské konzervatoře. Pro Křičku tímto osudovým životním předělem počala tři léta uměleckého studia. Kromě studia autorského komponování u Karla Steckera a Karla Knittla se Křička nadšeně zabývá dirigováním, hrou na varhany a tympány. Od roku 1903 vede v Praze několik hudebních uskupení, předně pak sborů. Svůj volný čas zasvětil skládání a dirigování – docela se oddal hudbě a uměleckému životu. Společně s přáteli Rudolfem

¹⁸ Německý Brod (německy *Deutschbrod*) – město bylo roku 1945 v souvislosti s koncem II. Světové války a odsunu sudetských Němců přejmenováno na (dnešní) Havlíčkův Brod podle českého realistického satirika Karla Havlíčka Borovského.

¹⁹ JUDr. Leopold Heyrovský (1852-1924) byl uznávaný český právník, profesor římského práva, rektor Karlovy univerzity, vášnivý amatérský entomolog a otec českého fyzikálního chemika, objevitele a zakladatele polarografie (elektrochemické analytické metody) a prvního českého nositele Nobelovy ceny Jaroslava Heyrovského (1890-1967).

²⁰ Kamil Henner (1861-1928) byl uznávaný český právník, profesor církevního práva a rektor Karlovy univerzity (1914-1915). Věnoval se také obchodnímu školství a byl velmi oceňován a vyzdvihován pro své hluboké znalosti a zajímavé přednášky.

²¹ Prof. Otakar Hostinský (1847-1910) byl významný český estetik, realista, teoretik hudby a divadla a profesor Karlovy univerzity.

²² Karel Stecker (1861–1918) byl český hudební skladatel, pedagog a profesor pražské konzervatoře.

Karlem a Václavem Talichem zkoumá zapáleně dílo soudobých hudebních fenoménů Vítězslava Nováka a Josefa Suka. Na prvního máje roku 1904 umírá světově proslulý, nezměrně talentovaný skladatelský génus Antonín Dvořák, po pěti týdnech závažné nemoci podlehl mozkové mrtvici. Neprodleně poté Kříčku přepadl žal, neboť nyní bylo již jasné, že jeho celoživotní sen, a to stát se Dvořákovým žákem, se už nikdy nevyplní. Konzervatoř dokončil v roce 1905 koncertem, na němž sám dirigoval dvě části ze své symfonie *Mládí d moll*²³. Ještě téhož roku dosáhl pomyslného vrcholu svého uměleckého studia a to, když odcestoval na roční studia klavírní hry do Berlína na Scharwenkově konzervatoři u Antonina Foerster²⁴. Zde se také setkal s význačným dirigentem Gerhardem von Keusslerem. Konsekvencemi tohoto setkání bylo bezesporu Kříčkově následné působení v pražském smíšeném sboru Hlahol²⁵, kde zastával funkci sbormistra nebo také časté přednesy z díla Johanna Sebastiana Bacha. Pod dojmem z představení ruského Uměleckého divadla Stanislavského přijal post profesora hudby na konzervatoři v Jekatěrinoslavi (dnes Dněpropetrovsk)²⁶, kde působil od roku 1906 do roku 1909. Vyučoval zde teorii, harmonii a komorní hru, šířil českou hudbu

²³ Symfonie *d moll* pro velký orchestr. Komponována na konzervatoři v Praze (1905-1906), v Berlíně (1906) a Jekatěrinoslavi (1906-1907), sestávající se ze 4 vět (1. Bouře a var (*Var a kvas d moll*), 2. Láska *D dur*, 3. *Furiant (Radost ze života) d moll*, 4. *Víra d moll*).

²⁴ Antonin Foerster (1867-1915) byl slovinský skladatel, klavírní virtuos českého původu, pedagog na Sternově konzervatoři (1898-1904), Scharwenkově konzervatoři (1904-1909) a Chicago Music College (1909-1915); syn Antona Foerster (Antonína Förster) (1837-1926), českého skladatele, dirigenta, varhaníka a hudební pedagog působícího na Slovinsku.

²⁵ Původně mužský sbor (zpěvácký spolek), založený v roce 1861 Janem Ludevítem Lukešem (1824 – 1906), známým pražským operním pěvcem a sládkem. Ženská část byla stabilně včleněna do Hlaholu na podzim roku 1879, čímž se sbor stal smíšeným. Od roku 1905 sídlí na vltavském nábřeží ve vlastní budově s předním průčelím na Masarykově nábřeží čp. 16 a zadním ve Vojtěšské ulici čp. 5. Budova je chráněnou kulturní památkou.

²⁶ Dněpropetrovsk (ukrajinsky Дніпропетровськ), třetí největší ukrajinské město, obklopující oba břehy řeky Dněpr.

a přiblížil si tvorbu ruských skladatelů, předně Modesta Petroviče Musorgského²⁷, což výrazně ovlivnilo jeho příští umělecké působení a skladatelskou činnost. Jeho tříletý pobyt v Rusku dal za vznik jeho nejvěhlasnější a nejznámější písni vůbec - Albatros z cyklu Severní noci. I přes mnohé své úspěchy, Kříčka na podzim roku 1909 z Ruska odchází zpět do rodné země. Po návratu do Prahy počal soukromě vyučovat, ale především se téhož roku stal sbormistrem pražského Hlaholu. Publikoval články do Hudební revue a sblížil se s lidmi okolo Vítězslava Nováka²⁸. Spolu s ruskou hudbou se stal Vítězslav Novák druhou hlavní, velmi podstatnou inspirací pro Jaroslava Kříčku a silně ovlivnil jeho tvorbu.

Od roku 1911 je zástupcem profesora Steckera. Současně setrval v čele vinohradského Hlaholu, dohromady devět let do roku 1918 a velmi se při tom zasloužil se o jeho umělecký rozkvět a poutavou dramaturgii. Propagoval skladby Johanna Sebastiana Bacha, hlavně pak jeho kantáty, s Českou filharmonií předvedl Händelova Mesiáše v autorské translaci originálu. S Hlaholem přednesl Dvořákovo Requiem a Věčné evangelium od Leoše Janáčka²⁹. Se sborem uváděl také tvorbu soudobých skladatelů, kupříkladu Vítězslava Nováka, Otakara Jeremiáše či Josefa Bohuslava Foerster. Po smrti Karla Steckera byl od roku 1919 osloven s návrhem stát se profesorem skladby na pražské konzervatoři, který téhož roku také přijal. Na konzervatoři vychoval nemálo hudebních talentů, mezi nimiž byli třeba Karel Hába,

²⁷ Modest Petrovič Musorgskij (1839-1881) byl ruský skladatel, klavírní virtuos z éry hlavního proudu ruského romantismu, tvorbou však mnohem výstižněji řazen psychologického realismu a hudebního impresionismu.

²⁸ Vítězslav Novák (1870-1949) byl český hudební skladatel, hudební pedagog, klavírista, profesor skladby na pražské konzervatoři a horolezec.

²⁹ Leoš Janáček (1854-1928) byl celosvětově respektovaným a uznávaným českým hudebním skladatelem, zapadající do rámce české moderny. Při komponování byl velmi osobitý a originální, využíval netradičních melodií a prvků moravské lidové hudby z oblasti Slovácka a Lašska.

Ján Cikker, Karel Janeček nebo Emil Hlobil³⁰. Počátkem roku 1936 se stal profesorem skladby i na mistrovské škole a v letech 1942 -1945 byl ředitelem konzervatoře. 9. května 1945, po osvobození ruskými vojsky se se Jaroslav Kříčka věnoval obzvláště skladatelské činnosti.

Za svého života dosáhl četných titulů a veřejných uznání. V roce 1921 se stal členem České akademie věd a umění, v roce 1957 byl jmenován zasloužilým umělcem. Na sklonku svého života se zdržoval v Červených Dvorcích, městské části Sušice na Šumavě. Zemřel 23. ledna 1969 v Praze - dožil se požehnaného věku 86 let.

³⁰ Emil Hlobil (1901-1987) byl český hudební skladatel a pedagog, profesor na učitelském ústavu v Praze (1930-1941), na pražské konzervatoři (1941-1957) a na pražské Akademii múzických umění (1957-1971).

1.3 Dílo

Dychtivost po skládání se Jaroslava Kříčky poprvé doopravdy zmocnila již při studiu na obecné škole v Kelči³¹. Z toho lze dedukovat, že právě díky velmi brzkým skladatelským začátkům a následnému velmi úspěšnému a bezmála 80 let trvajícímu uměleckému působení, je dílo Jaroslava Kříčky velice rozsáhlé a obsáhlé, hovoříme-li o souhrnném počtu autorových kompozic, a neuvěřitelně různorodé, co se týče hudebních žánrů.

I přes již zmíněnou žánrovou rozmanitost zaujímají největší část jeho tvorby skladby vokální. Jaroslav Kříčka se velmi intenzivně věnoval komponování písní pro děti [*Vánoční koledy** (1917), *Den slávy* (1928), *Veselá říkadla** (1933), *Snadné sborky** (1932), *Maminkám k svátku** (1936), *Zvířátka z lesa** (1936), *A-o-i-e-u, jaro již je tu** (1937), *Říkadla i s áčky** (1941), *Kdo se směje* (1942), *Původ ptactva* (1942) či *Slezské písně* (1943)].

Mimo nich je také velmi respektován za své sborové skladby [I. mužské: *Vzhůru, srdce!**³² (1918), *Zornička a jiné** (1919-1920), *Naše zem** (1920-1922), *Krutý host** (1923), *Osudy prostých** (1924), *Restrikce* (1925), *Od Hostýna k Radhošti** (1926-1941), *Óda na Bernoláka* (1937), *Oheň v životě a smrti a jiné kremační sbory* (1938), *Naše řeč** (1939-1942), *Tři hymnické zpěvy "Vlasti"** (1939), *Moravské pěsničky* (1940), *Nesplnitelný sen* (1942), *Postavil jsem domek* (1942), *Rodnému kraji** (1942), *Dva moravské sbory* (1943), *Můj koníčku sivý* (1943), *Ze Všechovic do Kelče* (1943), / II. ženské: *Moravské dvojzpěvy** (1903), *Slovensku** (1918), *Ženské sbory a rýmovačky** (1926-1942), *2 slezské písně* (1932), *10 slezských písní* (1933), *Píseň o víně** (1934), *Rukávce (Dvě žertovné sousedské; 1935)*, *Domovu** (1936), *Hezký Janek* (1940), *Valašská vonička* (1940), *Kryjčí (Dvě žertovné sousedské; 1941)*, *Slezský sbor* (1943), *Věčný chlapec* (1943)/III. smíšené: *Zrození pramene* (1910-1911), *Záblesky* (1917-

³¹ Kříčkova první skladba *Moravo, Moravo, tebe já miluji* je i s notami otištěna v *Hudbě a škole* I. z roku 1929, str. 159 a také v *Almanachu Moravanů*, který vznikl v roce 1941.

³² *Kompozice označené tímto symbolem jsou zapsané, evidované a lze je všechny dohledat dle příslušných opusových čísel.

1918), *Hymny* (1919), *Jen dál* (1920), *Naše zem* (1920-1922), *České, moravské a slezské písně* (1926), *Bratom* (1931), *Tón* (1933), *Mateřídouška* (1936-1942)].

Za zmínku jistě stojí také chrámová hudba – kupříkladu *Dvě církevní vložky* (1907-1908), *Dvě mešní písně* (1933), *Valašská jitřní mše** (1941) či *Mešní píseň* (1943). Jaroslav Křička psal také kantáty [(*Sedmdesát tisíc** (1906), *Pokušení v poušti** (1921-1922), *Zlodějka Jenny** (1927), *Tyrolské elegie** (1930), *Studentské vzpomínky** (1934), *Moravská kantáta** (1935), *Král Lávrá** (1936-1939), *Zlatý kolovrat** (1943)].

Protože autora silně ovlivnilo prostředí, ve kterém se narodil a také vyrůstal, často také můžeme v jeho díle nalézt variace na moravské lidové písně. V neposlední řadě byl Křička také skvělým skladatelem operetním a hlavně pak operním. Uznáván je zejména pro své dětské opery, výslovně pak opera *Ogaři**, která mu v roce 1918 přinesla mnoho slávy a věhlasu. Další klasické a velmi známé operní (baletní) díla z pera Jaroslava Křičky jsou *Hipolyta** (1910-1916), *Bílý pán** (1929-1930), *Lupiči a detektivové* (1932), *Thustý pradědeček** (1932), *Král Lávrá** (1936-1939), *Psaníčko na cestách** (1941), *Oživlé loutky** (1941), *Vánoční zpěvohra* nebo *České jesličky*. Velmi významná a podstatná opera světového formátu, která se dokonce dočkala zahraniční premiéry v Anglii, je *Bílý pán aneb Těžko se dnes duchům straší*, na motivy novely Oscara Wilda *The Canterville Ghost* (*Cantervillské strašidlo*).

Dílo instrumentální je rovněž velmi rozsáhlé. Jaroslav Křička psal převážně symfonie [*Symfonieta op. 77* (1942) či *Sinfonietta semplice* (1962)], skladby pro klavír [*Velké kousky* (1905-1912) *, *Rozmar** (1907), *Humoreska* (1909), *Intimní skladby** (1910-1911), *Zmoudření Dona Quijota* (1914), *Zastaveníčko* (1917), *Lyrická suita** (1919), *Loutková suita** (1920), *Dumka, Scherzino, Polka* (1924), *Trio z polky* (1924), *Motto perpetuo* (1925), *Pochod karnevalu hudebních umělců* (1925), *Alla marcia C dur* (1930), *Alla marcia h moll* (1930), *Cirkus** (1934)], housle [*Dva kousky pro housle a klavír** (1907), *Fugička pro sólové housle* (1924), *Sonáta e moll pro housle a klavír** (1925), *Sonatina C dur pro 2 housle** (1926-1927), *Dvě snadné skladby pro housle* (1930-1931), *Malý Kubelík** (1932), *Partita pro sólové housle* (1941)] či jiné sólové nástroje s případným klavírním doprovodem [*Variace pro harfu** (1942)].

Komponoval komorní [*Malá suita pro 2 housle a klavír** (1907), *Smyčcový kvartet D dur** (1907), *Doma** (1923-1924), *Divertimento familiare** (1934), *Dokolečka, dokola* (1935), *II. smyčcový kvartet** (1938-1939), *Concertino pro housle, dechový kvintet a klavír; septuor** (1940)], scénickou [*Penthelesia* (1914), *Zmoudření Dona Quijota* (1914), *Zimní pohádka* (1916), *Husité* (1919), *Z otroctva vekov* (1920), *Na úsvitě nové doby* (1921), *Země mnoha jmen* (1923), *Ženský sněm* (1923), *Salome* (1924), *Jiříkovo vidění* (1926), *Chantecler* (1927), *Strakonický dudák* (1930)], taneční [I. polky: *Estrarata* (1912), *Polka A dur* (1924), *Posedlá* (1927), *Kukačka, Loupěžnická* (z opery *Tlustý pradědeček*; 1932), *Verunka* (1937), *Uhřická, Dorotka-polka* (1941)/II. valčíky: *Lesní* (1927), *Maršovský bábinčin* (1941), *Myslivecký* (1941), *Waltz Gabriela* (1941)/III. tanga: *Medlov* (1941)/IV. baletní: *Hudba k produkcím A. Čekanové* (1921), *Posedlá (Hudba k produkcím A. Čekanové)*(1927), *Corre Catarina* (1927), *Trilogie bájeslovná* (1928), *Zábavní koutek Eden* (1928), *Jméno Anna* (1928)], filmovou [*Svatý Václav** (1930), *Naši furianti* (1937), *Cech panen kutnohorských* (1938), *Gabriela* (1941), *Barbora Hlavsová* (1943)] a orchestrální hudbu [*Nostalgie** (1905), *Elegie** (1908), *Víra** (1907), *Dětská suita** (1906-1907), *Symfonie I (d moll "Jarní", "Mládí"; 1905-1906)*, *Polonéza C dur* (1907), *Symfonie II. (a moll "Letní", "Jevgeni Onegin"; 1907)*, *Idyllické scherzo** (1908), *Modrý pták** (1911), *Adventus** (1920-1921), *Loutková suita** (1920), *Ouvertura Matěj Kopecký** (1928), *Svatý Václav** (1929-1930), *Horácká suita** (1935), *Serenáda** (1941), *Majáles** (1942)].

Mimo to je také autorem tělocvičné hudby (dohromady 10 cyklů hudeb ke cvičením), nesčetně dětských písní, pochodů [*Vojenský pochod Es dur (Oberst Fraudetzky)*(1915), *3 pochodové písně* (1918), *Pochod dorostu* (1921), *Věrná stráž* (1925), *Karneval hudebních umělců* (1925), *Kovářský pochod* (1927), *Triumfální pochod* (1927), *Válečný pochod* (1927), *Pochod mládeže* (1928), *Alla marcia C dur* (1930), *Alla marcia h moll* (1930), *Pochod knížete Václava* (1930), *Junácký pochod* (1931), *Zlínská školní hymna* (1933), *Letecký pochod: Vám, letci, vám* (1933), *Pochod mladých táborníků* (1933-1934), *Vojenské písně pochodové* (1936), *Slavnostní pochod* (1937)], úprav klasických autorů a drobných skladeb publikovaných třeba v *Lidových novinách* [*O Ježískovi* (24. XII. 1922), *Z deníku* (27. III. 1923), *Žalm Josefu Sukovi* (8. I. 1924), *Trio z polky* (1. VI. 1924), *Fugička pro housle* (20. XII. 1924), *Motto perpetuo* (8. II. 1925) nebo *Dvě koledy* (24. XII. 1929)].

Jaroslav Křička byl nezpochybnitelně talentovaným hudebním skladatelem. Jeho skladby jsou velmi živé, svěží, melodické a chytlavé. V jeho hudbě je velmi zřetelný vliv moravského folklóru a lidových písní vůbec. V pozdější tvorbě se také velmi promítl jeho pobyt v ruské Jekatěrinoslavi. Křička se také rád inspiroval českými skladatelskými velikány, jako byli Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček nebo jeho přítel Vítězslav Novák. Prvky jejich skladatelské činnosti jsou také velmi znatelné, a stejně tak i fragmenty jazzu, jakožto soudobé hudební tendence.

Vyjma své skladatelské činnosti byl Jaroslav Křička také velmi nadaným a zdatným prozaikem a publicistou. Svými odbornými články, kritikami, glosy a recenzemi přispíval do novin, pěveckých sborníků a hudebních magazínů jako *Hudební revue*, kde po téměř 10 let publikoval o svých uměleckých vlivech a vzorech, ale i o současné hudební scéně či historických aspektech a dějinách hudby jako takové [Letní dopis z Ruska, *Hudební revue*, I.; str. 365 (1908), Za Rimským-Korsakovem, *Hudební revue*, II. (1909), str. 365, Anton Foerster, *Hudební revue*, II. (1909), str. 9, Rudolfa Karla Ideály, *Hudební revue*, III. (1910), str. 6, Rimského-Korsakova Letopis, *Hudební revue*, III. (1910), str. 140, 259, O kompozičním fenoménu, *Hudební revue*, III. (1910), str. 208, Jubileum pražské konservatoře, *Hudební revue*, IV. (1911), str. 319, Rusko (referáty), *Hudební revue*, V. (1912)/VI. (1912/1913) a další kritiky a referáty v době let 1908 od prvního vydání *Hudební revue* až po publikaci jejího *Hudební revue* XII. v roce 1919]. Dále pak do *Pramenu*, *Listů Hudební matice* [Smetana a Rusko, *Listy Hudební matice*, III. (1923/1924), str. 233, O Janáčkových sborech, *Listy Hudební matice*, IV. (1924/1925), str. 12, K prvnímu provedení Tyrolských elegií, *Listy Hudební matice*, XI. (1931/1932), str. 207...], *Zvonu*, *Času*, časopisu *Tempo*, *Panorama*, *Eva* anebo *Kolo*. Několikrát vystoupil v rozhlase, kde referoval o umění, především tedy o hudbě, ale také o sobě a své vlastní kompoziční činnosti, poskytl několik rozhovorů, kupříkladu pro časopis *Rytmus* [*Rytmus*, VIII. (1942/1943), č. 1, str. 7-9]. Byl také velmi příhodným překladatelem [*Mesiáš*, oratorium od Georga Friedricha Händela, jehož libreto s úvodem přeložil z angličtiny (1927)]. Sepsal několik teoretických a pedagogických spisů a věnoval se také činnosti popularizační.

2. VOKÁLNÍ TVORBA

Jaroslav Křička tvořil v době, kdy vzkvétal zájem o vokální tvorbu, hlavně se zaměřením na oblast písňovou. Tehdejší období První světové války utvářelo postoj skladatelů nejen k otázkám poslání hudby ve společnosti, ale současně i k tehdejším soudobým uměleckým směrům. Vypracoval se v autora, jehož dílo se stalo velmi respektovaným a často znělo na hudebních podiích při různých příležitostech, a to zejména v oblasti kompozice písňové. Jeho písňovou tvorbu vyhledávali opakovaně přední národní pěvci, avšak také pedagogové zpěvu, sbormistři a dirigenti divadel.

Píseň, jakožto hudební celek, v tomto období dosáhla plného rozkvětu. U mnohých skladatelů zastávají písně dokonce nejvýznamnější oblast jejich tvorby. Pojednává o tom i Zenklovo *ABC hudebních forem*³³. Právě v moravské lidové písni tkví kořeny Křičkovy mistrovské hudebnosti. Lidová píseň a variace na ni zaujaly v jeho kompozici přední místo. Zpěvnost a melodičnost, jenž je příznačnou vlastností české hudby, se stala rukou v ruce s čistotou hudební řeči základními stavebními kameny Křičkova vokálního díla. Mnohé skladby vyznačují značnou lehkostí, vtipem a přirozenou tónomalbou, které jsou příznačné pro dětskou duši. Onou „duší“ se Křička opakovaně zabíral a snažil se jí do hloubky porozumět. Byly to právě děti, kterým Křička ve svém skladatelském počínu věnoval spoustu písní a koled. Od intimní lyriky tak volně přecházel k humorným obrazům dětského světa prolínajícího se s lidsky pojatým světem zvířat. Svou kompoziční činnost tak propojil s nepřeborným množstvím lidových říkadel, rozpočítadel, říkanek, ukolébavek a pohádek. Tato práce postupně přivedla Křičku i k dětské opěře, jež se stala nedílnou součástí vokální tvorby pro děti. Rozšířila se tím jeho operní a operetní tvorba celková, která také stojí za zmínku a je popsána v souhrnu vokální tvorby.

Nezbytnou a nejrozsáhlejší se pak stala tvorba sborová, které Křička věnoval velkou pozornost. Téměř dvacetiletou praxí získal mnohé sbormistrovské zkušenosti, a to hlavně při působení ve Vinohradském Hlaholu. Za této doby napsal mnohé písně pro sbory ženské, mužské, smíšené a samozřejmě také dětské.

³³ Zenkl, Luděk. *ABC hudebních forem*. Praha: Editio Praga, 1999, s. 176-177.

Dalšími typy skladeb vokální tvorby, v nichž Křička užívá mocnějších a důraznějších hudebních prostředků jsou kantáty a chrámová hudba.

Další strany mé práce budou náležet přehledu kompletní vokální tvorby Jaroslava Křičky. Nejpřehlednějším zdrojem je souhrn Jiřího Dostála³⁴, který byl psán za Křičkova života. K vydání došlo roku 1944, z čehož vyplývá, že zpracování je pouze částečné. Taktéž *Personální bibliografie*³⁵ ve zpracování Jaromíry Trojanové čítá desítky chybějících položek ve výčtu Křičkovy tvorby. Obsahově nejpresnějším a nejrozsáhlejším zpracováním je Hradilova *Úplná bibliografie skladatelského díla*³⁶, která však postrádá opusová čísla a v mnohých případech jsou písně a skladby řazeny pouze chronologicky, nikoliv však do cyklů a souhrnů. V takových případech bude čerpáno z již dříve jmenované literatury a pramenů.

Jaroslav Křička přiděloval svým dílům opusová čísla sám, některé písně a cykly tak byly nejprve uvedeny jako samostatné a zařazeny do opusů až později. U tvorby písňové můžeme nalézt totožné písně v několika provedeních v různých úpravách, a tím pak i ve víceroch podkapitolách. Z tohoto důvodu se Křičkovo vokální dílo díky skladatelské rozmanitosti značně mezi jednotlivými okruhy navzájem prolíná.

³⁴ Dostál, Jiří. *Jaroslav Křička*. Praha: Hudební matice Umělecké besedy, 1944, s. 67-179.

³⁵ Trojanová, Jaromíra. *Jaroslav Křička Personální bibliografie*. Brno: Státní vědecká knihovna, 1984, s. 11-59.

³⁶ Hradil, František Mířa. *Jaroslav Křička: Úplná bibliografie skladatelského díla k 100. výročí autorova narození*. Praha: Městská knihovna, 1982, s. 10-186.

2.1 Písňová tvorba

PRVNÍ TOUHY, opus 1 (1903-1905) – cyklus pěti milostných písní pro vyšší hlas s doprovodem klavíru, který nesl původně název *Zelené a červené*. Texty písní jsou autorovy vlastní (1, 2, 3), dále pak Stanislava Kovandy (4) a Otta Julia Bierbauma (5).
1. Co je v mém srdci lásky, 2. Tiše zpívá moje láska, 3. Viktorie, 4. Rány srdce, 5. Pták.

TOULKY PODZIMNÍ, opus 5 (1906) – cyklus čtyř písní pro nižší hlas a klavír na slova Jaroslava Vrchlického. *1. Vstup, 2. Oblaka, 3. Péro, 4. Zvonce v mlze.*

MADRIGALY, opus 8a (1910) – pět písní pro tenor a klavír na slova Torquata Tassa v překladu Jaroslava Vrchlického. *1. Přízeň jara, 2. Poklidné oči, 3. Uloupený polibek, 4. Pláč a smích, 5. Právo noci.*

SEVERNÍ NOCI, opus 14 (1909-1910) – cyklus čtyř písní pro nižší hlas a klavír na slova Konstantina Balmonta v překladu Petra Křičky. *1. Albatros, 2. Labuť, 3. Ukolébavka, 4. U Skandinávských skal.*

O LÁSCE A SMRTI, opus 15 (1910) – cyklus čtyř písní pro střední hlas s doprovodem klavíru na texty Konstantina Balmonta v překladu Petra Křičky. *1. Přes daleká moře, 2. Naivní rozhovor, 3. Co je slyšeti na horách, 4. Zkonejšení.*

PÍSNĚ ROZCHODU, opus 19 (1916) – cyklus čtyř písní pro střední hlas s doprovodem klavíru na slova Otakara Theera. *1. Večer, 2. Zimní den, 3. Smutná láska, 4. Bolest.*

TŘI BAJKY, opus 21 (1912, 1917) – písně pro vysoký hlas s průvodem klavíru na slova Boženy Němcové (1,2) a Alexandra Anafasjeva (3). *1. O neposlušných kůzlátkách, 2. Pohádka o kohoutkovi a slepičce, 3. Jeřáb a volavka.*

VÁNOČNÍ KOLEDY, opus 22 (1923) – soubor patnácti lidových koled v úpravě pro ženský nebo dětský sbor. Část tohoto souboru je určena pro vyšší sólový hlas s klavírem. Viz. kapitola ŽENSKÉ SBORY a DĚTSKÉ SBORY.

DĚTEM, opus 23 (1917) – písně a popěvky na slova prstonárodních říkadel určené pro zpěv a klavír.

JARO PACHOLÁTKO, opus 29 (1919) – tři recitativy určené pro vysoký hlas a klavír na slova neznámého autora z čítanky „Ráno“. *1. Probuzení, 2. Včelka, 3. Sysel a krtek.*

PÍSNĚ A POCHODY PRO ČESKOSLOVENSKOU MLÁDEŽ VE ŠKOLE I DOMA, opus 32 (1919) – soubor písní pro sólový hlas s doprovodem klavíru na slova Pavly Kříčkové (1), Jana Václava Sládka (5,9) a Vilmy Sokolové (ostatní). 1. *Hymnus*, 2. *Již jde jaro*, 3. *Vlaštovička*, 4. *Houpací kuň*, 5. *Hvězdička*, 6. *Kozlíčkovu naučení*, 7. *Hajdy, děti*, 8. *Mlýn*, 9. *Žežulka*.

PAMÁTNÍK ZE STARÉ ŠKOLY, opus 35 (1922) – čtyři zpěvy pro vyšší hlas a klavír na vlastní text autora. 1. *Klavír*, 2. *Dobrá žabka*, 3. *Vidění*, 4. *První žal*.

JIRŤÍKOVY PÍSNÍČKY, opus 36 (1922-1923) – soubor dětských písní pro zpěv a klavír na slova lidových říkadel a umělých textů pro děti básníků dané doby. 1. *Čáp, čáp, čápušky*, 2. *Myšičko, myš*, 3. *Na lánce*, 4. *Turek a husar*, 5. *Zdvořilý zajíc*, 6. *Balada různá*, 7. *Král Bubáček*, 8. *Píseň cvrčka*, 9. *Ukolébavka*, 10. *O Ježíškovi*, 11. *Hledám Tě, andílku*.

RODINNÉ ZPĚVY, opus 41 (1924-1930) – souhrn písní, jehož součástí je cyklus **DVĚ PÍSNĚ**, opus 41/a (1924-1925) – dvě písně pro střední hlas s doprovodem klavíru na slova Petra Kříčky. 1. *Psaní zavěšené na kliku matčiny ložnice*, 2. *Na starou notu*. Druhou částí je cyklus **DĚDEČKOVY PÍSNĚ**, opus 41/b (1930) – dvě sentimentální písně pro vyšší a střední hlas s doprovodem klavíru na slova Jana Kárníka. 3. *V podkroví*, 4. *Resignace*.

A NOS AMOURS, opus 44/a (1919) – dvě dvojice zpěvů pro střední hlas s doprovodem klavíru. **DVA ROZMARNÉ ZPĚVY** (1919) - dvojice písní na slova Jana Václava Sládka (1) a Jana Nerudy (2). 1. *A nos amours*, 2. *Zpověď*. **DVA ZPĚVY ALTOVÉ** (1923, 1935) – dvojice písní na slova Františka Serafinského Procházky (3) a Petra Kříčky (4). 3. *Na dušičky*, 4. *Kalina*.

CHANSONS POPULAIRES TSCHECOSLOVAQUES, opus 44/b (1922) – soubor lidových písní v úpravě pro zpěv a klavír, známý též pod překladem názvu **LIDOVÉ PÍSNĚ ČESKOSLOVENSKÉ I**.

PÍSNĚ KOMICKÉ, opus 46 (1927) – dva cykly písní pro vyšší hlas. **JE VAŠE PIANO DOBŘE NALADĚNO**, opus 46/a (1927) – čtyři písně na slova Jaroslava Seiferta. 1. *Zloděj a hodiny*, 2. *Útěcha*, 3. *Má Itálie*, 4. *Svatební cesta*. Druhým cyklem je **SATIRIKON**, opus 46/b (1927) – šestero písní s doprovodem bicích nástrojů a trubky.

1. *Revoluce a gramofon*, 2. *Krádež a spravedlnost*, 3. *Duše prosté*, 4. *Zázrak*, 5. *Intermezzo – Hnal pasáček*, 6. *Píseň ozubeného kola*.

DANINY PÍSNÍČKY A ŘÍKADLA, opus 49 (1928) – deset písní pro zpěv a klavír určených malým dětem. Byly komponovány na slova Leontiny Mašínové (1-6) a Pavly Kříčkové (7-10). 1. *Jak mluví cepy*, 2. *Koně*, 3. *Kobylka*, 4. *Zachráněný*, 5. *Kocour – polka*, 6. *Sýček*, 7. *Hádanky*, 8. *Clasique*, 9. *Ukolébavka panence*, 10. *Radio u pavouků*.

VESELÁ ŘÍKADLA Z OSTRAVSKA I Z PRAHY, opus 54/a (1933) – soubor písní pro dva dívčí nebo chlapecké hlasy s průvodem houslí na slova Františka Bednáře a Jaroslava Hlouška.

MÍŠOVY PÍSNÍČKY PRO DĚTI, opus 57 (1932) – soubor dětských písní pro zpěv s klavírem komponovaných na dětské texty na slova lidové poezie. Rozděleny do dvou svazků: I. **ZPÍVAJÍ DĚTI** – 1. *Mýval*, 2. *Myška*, 3. *Řezníku, řezníku*, 4. *Počítadlo*, 5. *Buk-suk, prásk-bác*, 6. *Učená moucha*, 7. *Píseň o spálené ulici*, 8. **KULTUKAČ KARMI**, II. **ZPÍVÁ SE DĚTEM** – 9. *Záhadný nápis*, 10. *Na lokálce do Postoloprta*, 11. *Neeé, kozí tango*, 12. *Naučení kočičí*.

PÍSEŇ O VÍNĚ: Ne, králům, ó Lemueli, opus 61/b (1934) – píseň pro dva ženské hlasy s klavírem věnovaná Josefu Sukovi k výročí 60. narozenin.

JDOU ZVÍŘÁTKA, JDOU, opus 64 (1934) – cyklus dvanácti dětských písní s doprovodem klavíru na slova Amálie Kutinové. 1. *Předehra*, 2. *Kuřátka*, 3. *Kačenky*, 4. *Kozičky*, 5. *Husičky*, 6. *Štěňátka*, 7. *Vrabčáci*, 8. *Žabičky*, 9. *Housata*, 10. *Zajíček*, 11. *Sluníčko sedmítečné*, 12. *Výletníci*.

NOVÉ PÍSNĚ A POCHODY II, opus 66 (1935) – soubor deseti písní pro zpěv sólový nebo sbor s doprovodem klavíru ad libitum. Rozdělen do tří částí: I. **ŠKOLA A ŽIVOT** – 1. *Tělocvik*, 2. *Krejčí*, 3. *Kazisvět*, 4. *Zmrzlinář*, II. **PŘÍRODA** – 5. *Jara zvěst*, 6. *Malý zahradník*, 7. *Za motýlem*, 8. *Vosa a blecha*, 9. *Skřivánek*, III. **VLAST** – 10. *Bratom*.

ŘÍKADLA A PÍSNÍČKY PRO HOCHY A HOLČIČKY, opus 68 (1936) – deset dětských písní s doprovodem klavíru na slova Libuše Vokrové – Ambrosové. 1. *Mšice a nehoda*, 2. *Nezpůsoby*, 3. *Píd'alky a cestování*, 4. *Tiše*, 5. *Závody*, 6. *Čekanka*, 7. *Skoky do vody*, 8. *Šidlo*, 9. *Lesník a laňka*, 10. *Zvonek*.

A-E-I-O-U – JARO JIŽ JE TU, opus 71/b (1937) – písně ke hře na květinčky pro dětské sólové hlasy a sbor s doprovodem klavíru na slova Amálie Kutinové.

HYMNICKÉ ZPĚVY (ZPĚVY NÁRODA), opus 75/a (1939) – čtvero písní pro sólový zpěv s doprovodem klavíru na slova Svatopluka Čecha (1), Rudolfa Čecha (2), Josefa Hory (3) a Jana Nerudy (4). 1. *Pod starým praporem*, 2. *My*, 3. *Rodné zemi*, 4. *Jen dál*.

TĚPLE PĚSNIČKY PO SLEZSKY, OPUS 93/a (1947) – cyklus pěti písní pro sólový zpěv a klavír na slova Arnošta Chamráda ve slezském nářečí. 1. *Karolinka*, 2. *Umirajiček*, 3. *Pověšeny*, 4. *Floryjanek*, 5. *Kret*.

NOVÉ PLETKY PO SLEZSKY, opus 93/b (1949) – cyklus čtyř písní pro soprán s doprovodem klavíru na slova Frana Směji. 1. *Chvala*, 2. *Klebetnica*, 3. *Milenci*, 4. *Sluby*.

HANÁCKY LEGENDIČKE A PĚSNIČKE, opus 95 (1947, 1949) – cyklus písní pro střední hlas s doprovodem klavíru na slova Ondřeje Přikryla. 1. *Přání*, 2. *Hanák v ozkostách*, 3. *Bórka jede*, 4. *Ječmeň*, 5. *Me sme me*, 6. *Červený gatě*, 7. *Gurášná*, 8. *Órodná Haná*.

ŽIVOT JE SEN, opus 100/a (1950) – trojice písní pro bas s doprovodem klavíru na slova Karla Němce (1), čínského básníka Li-Po (2) a Pedra Calderóna (3). 1. *Hodina prchá*, 2. *Při džbánu vína*, 3. *Život je sen*.

PO ČESKU, opus 100/b (1952) – cyklus písní pro basbaryton s doprovodem klavíru na básně Františka Ladislava Čelakovského. 1. *Český sedlák*, 2. *Zmizelá radost*, 3. *Pomoc pro náramnou lásku*, 4. *Vracování se od milé*, 5. *Kalendár a ne farár*.

Z POHÁDEK BOŽENY NĚMCOVÉ, opus 106 (1951) – soubor písní pro zpěv s doprovodem klavíru inspirovaný texty pohádek Boženy Němcové.

SLOVÁCKÉ PĚSNIČKE, opus 107 (1952) – dvě písně pro soprán s doprovodem klavíru na slova Otto Strachoty. 1. *Povzdech*, 2. *Sladučká*.

PÍSNĚ HALASNÉ, opus 110 (1952) – cyklus jedenácti písní pro mezzosoprán a klavír na verše Františka Halase. 1. *Co všechno musí dělat jaro*, 2. *Otázky*, 3. *Návrat*, 4. *Žížala a kos*, 5. *Pohádka*, 6. *Svět naruby*, 7. *Krámek*, 8. *Kukačkové hodiny*, 9. *Vzpomínka*, 10. *Povídáčka*, 11. *Jak hrdlička přišla k pásku*.

NAŠE PANÍ BOŽENA NĚMCOVÁ, opus 112 (1954) – cyklus pěti písní pro mezzosoprán a klavír na slova Františka Halase. 1. *Svatební*, 2. *Naše paní bojuje s drakem*, 3. *Umírání*, 4. *Paní Jemná*, 5. *U hrobu naší paní Boženy Němcové*.

PÍSNĚ CHLAPECKÉ, opus 113 (1954-1955) – cyklus písní pro mezzosoprán a klavír na slova Jaroslava Seiferta. 1. *To tam*, 2. *Ukolébavka*, 3. *Skleněný džbán*, 4. *Pavučina*, 5. *Kytička fialek*.

DANEČKOVY PÍSNÍČKY, opus 115 (1957) – cyklus dvanácti písní o dětech pro mezzosoprán a klavír na básně Jana Čarka. 1. *Stopy ve sněhu*, 2. *Jablíčko a kos*, 3. *Růžová a modrá pentlička*, 4. *Tráva a housátka*, 5. *Řebříček*, 6. *Vlaštovky a sníh*, 7. *Husí pírkó*, 8. *Luční zvonek*, 9. *Kočky*, 10. *Černovláska a zlatovláska*, 11. *Skokan zelený*, 12. *Všecko tančilo*.

PÍSNĚ SLUNEČNÉ, opus 116 (1957) – cyklus šesti písní pro soprán s doprovodem malého orchestru na verše Jana Čarka. 1. *Tráva panenka*, 2. *Děťátko spí*, 3. *Ještěrka*, 4. *Kalužina*, 5. *Na hlubině*, 6. *Letí vážka*.

VALAŠSKÉ TESKNICE, opus 118 (1956, 1958) – cyklus sedmi písní pro baryton s doprovodem klavíru na verše Oldřicha Zemka. 1. *Pasáčkova píseň*, 2. *Chůva*, 3. *Lípy*, 4. *Dočkám se?*, 5. *Pták ohnivák*, 6. *Valašská děvčica*, 7. *Horní Bečva*.

MORAVO, MORAVO (1989-1990) – píseň pro sólový zpěv s doprovodem klavíru zkomponována na vlastní text.

PÍSNĚ ZE STUDENTSKÉHO NÁČRTNÍKU I. (1902-1903) – soubor písní pro sólový zpěv a klavír na texty vlastní, dále na verše Jaroslava Vrchlického, Karla Tomana, Petra Křičky, Jakuba Steina a Karla Babánka.

PÍSNĚ ZE STUDENTSKÉHO NÁČRTNÍKU II. (1903) – cyklus osmi písní na vlastní text pro sólový zpěv s doprovodem klavíru. 1. *Má touha*, 2. *Láska*, 3. *Nocí jsem šel*, 4. *Lístek do památníku*, 5. *Hvězdičko má!*, 6. *Hučí jezy*, 7. *Cigánskou zahrej!*, 8. *Sbohem*.

UKOLÉBAVKY (1912-1963) – písně pro sólový zpěv s doprovodem klavíru na vlastní text autora (1, 3) a Antonína Klášterského (2). 1. *Ukolébavka*, 2. *Evina ukolébavka*, 3. *Caterina*.

DOPIS VÍTĚZSLAVU NOVÁKOVI (1914) – píseň pro střední hlas s doprovodem klavíru psaná na vlastní text.

ČTYŘI PÍSNĚ (1914) – čtveřice písní pro střední hlas s doprovodem klavíru ze scénické hudby k divadelní hře Viktora Dyka „Zmoudření Dona Quijota“. 1. *Konečně, rytíři, vrátil jste se z cest*, 2. *Ovečka bílá, kam zabloudila*, 3. *Každý čert je s ďáblem v spolku*, 4. *V sadě zraje ryvívz*.

BÁBINČIN MARŠOVSKÝ VALČÍK (1917) – píseň na slova Petra Křičky komponovaná pro sólový hlas, sbory, sólové nástroje i orchestry v mnoha úpravách.

KRAJINA (1918) – balada pro nižší hlas s doprovodem klavíru na slova Viktora Dyka.

POCHOD DOROSTU ČERVENÉHO KŘÍŽE (1921) – píseň pro zpěv s doprovodem klavíru na slova Bedřicha Molnára.

RÁZNÝ (ZAMRAČENÝ) KOLEDNÍK (1923) – píseň pro sólový hlas bez doprovodu na slova lidového říkadla. Později zařazena do *VÁNOČNÍCH KOLED*, opus 22.

TŘI NÁPĚVY PRO DĚTI DO PŘÍRODY (1923, 1959) – cyklus tří písní pro sólový zpěv a klavír na slova Jitky Novohradské a lidového říkadla. 1. *Co dělá slunce*, 2. *Čepice ve větru*, 3. *Letní*.

ŽALM JOSEFU SUKOVI (1924) – kompozice pro sólový zpěv bez doprovodu na slova biblického žalmu *Ó, jak jsou sladké ústům mým výmluvnosti Tvé...*

ŽALM 102 - ZA JANEM ŠTURSOU (1925) – píseň pro střední hlas a varhany na slova biblického žalmu *Poraženo jest jako bylina a uvadlo srdce mé...*

EPITAFY (1926) – cyklus čtyř písní pro bas a komorní orchestr. 1. *Zamrzla*, 2. *Rudolf Karel*, 3. *Václav Říhovský*, 4. *Karel Hašler*.

VĚTRNÁ STRÁŽ (1926) – sletový pochod pro sólový hlas a klavír na slova Bohumila Tožičky.

TYLOVSKÉ ZPĚVY (1926) – cyklus tří písní pro střední mužský hlas s klavírním doprovodem komponovaný k národní báchorce Josefa Kajetána Tyla *Jiříkovo vidění*.

DVĚ PÍSNĚ (1927, 1934) – dvojice písní pro sólový hlas s doprovodem klavíru na slova Pavla Skřivana (1) a Adolfa Hoffmeistera (2). 1. *Honzík*, 2. *Credo*

SNŮŠKA DROBNOSTÍ PÍSNŮVÝCH (1907-1963) – soubor písní pro různé hlasy.

1. *Neber si, dceruško* (1907) – píseň pro střední hlas na slova neznámého autora.
2. *Reflexe k 28. říjnu* (1923) – píseň pro sólový hlas a klavír psaná na vlastní text
3. *Píseň o minci* (1927) – píseň pro zpěv a klavír na slova neznámého autora.
4. *Dva nápěvy o víně* (1949) – dvě písně pro zpěv a klavír na slova Václava Renče.
5. *Ach, synku, synku* (1946) – lidová píseň v úpravě pro zpěv a smyčcové kvarteto.
6. *Vojenská* (1946) – pochodová píseň pro sólový zpěv a klavír na text Jana Kárníka.
7. *Aničkám* (1947) – píseň pro střední hlas a klavír na text Ludmily Losíkové.
8. *Kaplička tichá v lese* (1949) – píseň pro sólový hlas a klavír na text Václava Vajse.
9. *Přípitek domovům* (1950) – píseň pro střední hlas s doprovodem klavíru.
10. *V tom bruntálském kostelíčku* (1951) – lidová píseň valašská pro zpěv a varhany.
11. *Bajka o labuti, raku a štice* (1952) – píseň pro bas a klavír na slova Krylova.
12. *Přání* (1953) – píseň pro vyšší hlas s doprovodem klavíru na text Pavly Křičkové.
13. *Člověk* (1953) – valčíkový popěvek pro sólový hlas a klavír na slova anonyma.
14. *Ein Kakadu* (1954) – valčík pro sólový hlas a malý orchestr na vlastní text autora.
15. *Raketová uspávanka* (1959) – mezzosopránová píseň na text Aloise Matouška.
16. *Povídka o ničem* (1962) – píseň pro sólový zpěv a klavír na slova Pavla Landy.
17. *Michaela – Miška* (1963) – sólová píseň pro vyšší hlas a klavír na slova Jana Čarka.
18. *Hymna horské Kvildy* (1963) – píseň pro sólový zpěv a klavír na vlastní slova.

ZDRAVICE MONARCHISTICKÁ (1928) – žertovná píseň pro sólový hlas a klavír na vlastní slova autora.

POCHOD MLÁDEŽE (1928) – pochová píseň pro zpěv s doprovodem klavíru na slova Pavly Křičkové.

VOCALISE (1929) – pěvecká etuda pro střední hlas s doprovodem klavíru.

ČTYŘI PÍSNĚ ČESKÉ (1929) – cyklus písní pro střední hlas a malý orchestr. 1. *Až já budu nade dvorem*, 2. *Zahučaly hory*, 3. *Půjdeme spolu do Betléma*, 4. *Cibulička*.

DVĚ KOLEDY (1929) – dvě vánoční písně komponované pro Lidové noviny. 1. *Vánoční svatokopecská - V Betlémě v chlévě*, 2. *Koledníci z Horácka*.

MORAVSKÉ DĚTI PANU PRESIDENTOVI (1930) – cyklus sedmi moravských lidových písní v úpravě pro jeden až tři hlasy s doprovodem klavíru i bez doprovodu na slova Pavly Kříčkové. 1. *Unisono*, 2. *Sólo*, 3. *Od Břeclavi*, 4. *Valašky*, 5. *Hanačky*, 6. *Kyjovačky*, 7. *Všechny*.

BRATOM (1931) – pochodová píseň pro sólový hlas nebo zpěv unisono s doprovodem klavíru na slova Vladimíra Fajнора. Zařazeno též do cyklu *NOVÉ PÍSNĚ A POCHODY II.*, opus 66.

POZMĚNĚNÁ NOVOMĚSTSKÁ (1932) – dětská píseň pro sólový hlas s doprovodem klavíru na slova autorova.

VÁM, LETCI, VÁM (1933) – pochodová píseň na text Ludvíka Mandause.

ZLÍNSKÁ ŠKOLNÍ HYMNA (1933) – pochodová jednohlasá píseň na slova Josefa Antonína Barcala.

POCHOD MLADÝCH TÁBORNÍKŮ (1933) – píseň pro zpěv s doprovodem klavíru na slova Pavly Kříčkové.

MATKA A SYN (1935) – melodram pro ženský a mužský hlas s doprovodem dvou klarinetů, fagotu, trubky, bubnu, klavíru, violoncella a kontrabasu na slova Helly Wuhrmannové v překladu Pavly Moudré.

MEDLOV (1935) – píseň pro sólový zpěv a klavír v rytmu tanga na slova Pavly Kříčkové. Komponována do hudby k filmu Gabriela.

V NOVÝ ŽIVOT (1936) – slavnostní sokolský pochod Josefa Suka pro symfonický orchestr, který upravil Jaroslav Kříčka pro jednohlasý zpěv a klavír na slova Petra Kříčky.

POCHODOVÉ PÍSNĚ BEZ PRŮVODU I S PRŮVODEM (1936) – cyklus písní pro sólový zpěv. Taktéž byly upraveny i jako sborové.

DVĚ PÍSNĚ (1937) – cyklus dvou písní pro sólový zpěv a klavír na slova Josefa Kozla Hlineckého.

STAROŠAMPAŇSKÁ (1938) – pijácká píseň pro zpěv a klavír z hudby k filmu Cech panen kutnohorských.

POCHODOVÉ PÍSNĚ VOJENSKÉ (1938) – cyklus tří vojenských zpěvů pro zpěv s doprovodem klavíru na vlastní slova autora. *1. Nás nic a nikdo neporazí!, 2. Jen stále výš!, 3. Čímže synku, čímže budeš?*

ANGELUS – A Notre Dame Le Rocamadour (1939-1941) – píseň pro mezzosoprán, housle, violoncello a varhany, na slova básně Petra Křičky.

DRUHÁ DESÍTKA SLEZSKÝCH PÍSNÍ (1943) – cyklus písní pro zpěv s doprovodem klavíru na lidové texty. *1. Ty bruzovsky kosteličku, 2. U souseda dobra voda, 3. Juchelky v novej šini, 4. Pasla volky na dolině, 5. Ach, muj mily maryjanku, 6. Ej, zarzej, 7. Pytal se mě jeden chlapec, 8. Před tum našum šinum, 9. Komaři se ženili, 10. Leva nožka, prava nožka.*

JUNÁCKÉ PÍSNĚ VÁŽNÉ I ROZMARNÉ (1946) – cyklus písní pro sólový hlas a sbor komponovaných na slova básní Karla Simeona Macháčka. *1. Na vlast, 2. Heřman z Bubna, 3. Doboš loupežník, 4. Cikánka, 5. Náhoda, 6. Archa Noe, 7. Při víně, 8. Na basu.*

PÍSNĚ DVOULETKY (1946) – cyklus dvou pochodových písní pro sólový zpěv s doprovodem klavíru na slova Zdeňka Spilky.

POCHOD DÍVČÍHO GYMNASIA V OLOMOUCI (1947) – jednohlasá píseň pro zpěv a klavír.

ČTYŘI SOKOLSKÉ SLETOVÉ PÍSNĚ (1947) – cyklus čtyř písní pro sólový zpěv s doprovodem klavíru na slova Boleslava Jablonského (3), Václava Kánského (1, 4) a Jaroslava Křičky (2). *1. Nechat' žije slet, 2. Národ sokolí, 3. Vzhůru bratří!, 4. Jaká radost vlasti sloužit.*

STAŘEČKOVY PĚSNIČKY (1947-1953) – cyklus pěti pochodových písní pro různé hlasy s doprovodem klavíru nebo varhan na slova Petra Bezruče. *1. Vojanská košulka, 2. Turistům na Gruni, 3. Chodíval jsem, chodíval, 4. Pyšný ještěr, 5. Kupředu, chlapci.*

ZPĚVY BRATRSKÉ (1948-1963) – cyklus šesti písní pro střední hlas s klavírním doprovodem na slova Petra Kříčky. 1. *Horácku*, 2. *Jedna lomená jednou*, 3. *Ratolest s kvítky*, 4. *Rozum a láska*, 5. *Chvalořeč*, 6. *Stará moudrost*.

HLUBOKO, MAMĚNKO A JINÉ LIDOVÉ PĚSNIČKY (1949) – pásmo valašských lidových písní pro sólový hlas s doprovodem klavíru. 1. *Hluboko, maměnko*, 2. *Všeliké stvoření*, 3. *Ty zelený vršku*, 4. *Měla sem galánů*, 5. *Jano, Jano, co to robíš?*, 6. *Pěkný hlas*, 7. *Nocko temná*, 8. *Malučka sem byla*, 9. *Jatelinka drobná*, 10. *Jarolímku svatý*, 11. *Tanec kovářský*. Dovětek: 1. *Na rozchodnou*, 2. *Na rozlúčení*.

ŠÁTEK (1949) – píseň pro střední ženský hlas a klavír v rytmu valčíku komponovaná na slova Františky Semerákové Tkadleny, zařazena do souboru písní *SLZY A ÚSMĚVY*.

CHANSONS POPULAIRES TCHÉCOSLOVAQOUES II. (1950) - soubor lidových písní v úpravě pro sólový zpěv s doprovodem klavíru, známý také pod názvem *LIDOVÉ PÍSNĚ ČESKOSLOVENSKÉ II.*

OHLASY SLADKÉ FRANCIE (1950) – dvojice písní pro sólový hlas s doprovodem klavíru. 1. *Robinet*, 2. *Zpovědník*.

PŘÍPITEK (1950) – sólová píseň pro baryton s doprovodem klavíru.

TŘI ŽERTOVNÉ PÍSNÍČKY Z LIDOVÉHO MOUDROSLOVÍ (1951) – cyklus tři písní pro bas s doprovodem klavíru. 1. *Těžko se domluvit*, 2. *Nezvyklý bál*, 3. *Ty zdejší panenky*.

TŘI POHÁDKY BOŽENY NĚMCOVÉ (1951) – cyklus tři písní pro koloraturní soprán s doprovodem klavíru na texty pohádek Boženy Němcové. 1. *O Smolíčkovi*, 2. *Pohádka bez konce*, 3. *Jak se učil Honzík latinsky*.

DVĚ BEZRUČIANA (1952) – dvě písně pro zpěv s doprovodem klavíru na texty Petra Bezruče a Jaroslava Kříčky. 1. *Zdravice šumna*, 2. *Dvě děvuchy*.

STARÝ TRUBADÚR (1952) – valčíková scherzina komponovaná pro baryton s doprovodem smyčcového orchestru a kytary na slova Františka Serafínského Procházky. 1. *Starý trubadúr*, 2. *Masopust*, 3. *Kyrysaři*, 4. *Raci*.

ŠUMAVSKÉ PÍSNĚ (1952) – soubor šumavských lidových písní ze sbírky Karla Weise určených pro tenor, soprán a mužský sbor s doprovodem orchestru.

OHLASY ŠUMAVY (1952-1954) – písně pro orchestr se zpěvem na slova Jaroslava Kříčky. 1. *Nejní nad Sušici*, 2. *Dvorecký valčík*, 3. *Při měsíčku*, 4. *Pochod šumavských světáků*.

TŘI PÍSNĚ I. (1952-1957) – cyklus tří písní pro různé hlasy s doprovodem klavíru na slova Karla Tomana (1), Karla Hlaváčka (2) a Jana Čarka (3). 1. *Galantní slavnost*, 2. *Hrál kdosi na hoboje*, 3. *Jan*.

ZVÍŘÁTKA (1952) – cyklus dětských písní Jaroslava Kříčky pro sólový zpěv a klavír. Písně v tomto souhrnu jsou výběrem z cyklů předchozích. 1. *Koně*, 2. *Kobylka*, 3. *Kocour – polka*, 4. *Sýček*, 5. *Zajíček*, 6. *Vrabčáci*, 7. *Výletníci*, 8. *Žezulka*, 9. *Kozlíčkovo naučení*, 10. *Myšičko, myš*, 11. *Píseň cvrčka*, 12. *Housenka*, 13. *Datlíci*, 14. *Svatojánské mušky*, 15. *Neeé, kozí tango*, 16. *Jeřáb a volavka*, 17. *Sysel a krtek*.

DVĚ BEZRUČOVSKÉ DROBNOSTI (1953) – dvě písně pro sólový hlas s doprovodem klavíru psané na slova Petra Bezruče.

SVATEBNÍ (1953) – píseň pro střední hlas s doprovodem varhan na slova Bohumila Pavloka.

TŘI PÍSNÍČKY NA VERŠE PETRA BEZRUČE (1953) – cyklus tří písní pro zpěv a klavír komponovaný na texty básní Petra Bezruče.

ŠUMAVSKÉ PÍSNĚ II. (1953) – druhá sbírka lidových písní ze Šumavy z díla Karla Weise v úpravě pro soprán, tenor a orchestr. 1. *Jsou koničky*, 2. *Hejkačka*, 3. *Holka má milá*, 4. *Má matičko*, 5. *Husička*, 6. *Vletěla husička*, 7. *Měsíček*, 8. *Scherzino o sýkorce*, 9. *Měla sem milého*, 10. *Křepelička*.

HRABYŇ (1954) – sólová píseň pro baryton s doprovodem klavíru na slova básně Petra Bezruče.

O ZVÍŘÁTKÁCH (1954) – výběr devíti dětských písní z již zmiňovaných sbírek v úpravě pro sólový zpěv s doprovodem nonetu. 1. *Husičky*, 2. *Housata*, 3. *Zajíček*, 4. *Neeé, kozí tango*, 5. *Učená moucha*, 6. *Vlaštovička*, 7. *Na lokálce do Postoloprta*, 8. *Veš a blecha*, 9. *Zmrzlinář*.

POD RADOŠČEM (1949, 1954) – cyklus tří písní pro zpěv s doprovodem klavíru na text Josefa Štefka. 1. *Pod Radoščem*, 2. *Co sa s tebú, synku*, 3. *Kopanická zvonička*.

TŘI PÍSNĚ II. (1955) – písně pro střední hlas s doprovodem klavíru na slova Petra Kříčky a Alexandra Sergejeviče Puškina v překladu Petra Kříčky. Byly zařazeny do *PÍSNÍ BRATRSKÝCH*. 1. *Jedna lomená jednou*, 2. *Ratolest s kvítky*, 3. *Rozum a láska*.

DALŠÍ DVOJICE BEZRUČOVSKÝCH PÍSNÍ (1955) – dvě písně pro střední hlas s doprovodem klavíru na slova Petra Bezruče. 1. *Tři hosté*, 2. *Cesta za milou*.

DVĚ PÍSNĚ PRO BAS (1956) – sólové písně pro bas s doprovodem klavíru komponované na slova Edmonda Rostanda v překladu Jaroslava Vrchlického a Jaroslava Seiferta. 1. *Gaskonští kadeti*, 2. *A pak mám strach*.

DALŠÍ ZVÍŘÁTKA PRO DĚTSKÉ HLÁSKY (1957) – pásmo písní pro dva dětské hlasy s doprovodem klavíru na slova Renaty Pandulové. 1. *Veverka, čiperka*, 2. *Čmelák*, 3. *Křepelka*, 4. *Kukačka*, 5. *Čápi*, 6. *Zajíček*, 7. *Ponocný*, 8. *Skřivánek*.

PÍSNĚ ZIMNÍ (1957-1963) – cyklus pěti písní pro střední hlas s doprovodem klavíru na slova Jaroslava Seiferta. 1. *Zima*, 2. *Sníh*, 3. *O vločkách*, 4. *Klouzačka*, 5. *Zabíjačka*.

POVĚZ TY MNĚ, HVĚZDIČKO MÁ (1957) – lidová píseň z Berounska komponovaná v úpravě pro sólový hlas a smíšený sbor.

JARO, SBOHEM (1958) – píseň pro sólový hlas s doprovodem klavíru na slova Jaroslava Seiferta.

TŘI MILOSTNÉ TANEČNÍ PÍSNĚ O SLOVÁCKU (1958) – cyklus písní pro tenor s klavírním doprovodem, psaný na slova Oldřicha Zemka. 1. *Maruška*, 2. *Šohajovy koně*, 3. *Hudci*.

EPIGRAMY A POVZDECHY (1958) – osm chansonů pro tenor s doprovodem klavíru komponovaných na texty Marcuse Valeria Martialise a Bohumila Pavloka. 1. *Navoněné Ofélii*, 2. *Advokát Posthumus*, 3. *Muž vynikajících vlastností*, 4. *Kdyby-chyby*, 5. *Je mnoho záhad na světě*, 6. *Vacerova kritická metoda*, 7. *Ach, básni, ó, láska*, 8. *Poučka*

NÁMOŘNICKÁ LÁSKA (1958) – cyklus písní pro basbaryton s doprovodem klavíru na slova Paula Forta. 1. *Námořnická láska*, 2. *Píseň lodníkova*, 3. *O dostaveníčkách*, 4. *Hamlet samotář*.

DVA NÁPĚVY PRO NEJMENŠÍ (1959) – písně pro dětský hlas s doprovodem klavíru i bez doprovodu na slova Jitky Novohradské. 1. *Vlak*, 2. *Babí léto*.

SLUNĚČKO MILÉ (1959) – píseň pro dětský hlas s doprovodem klavíru komponovaná na text Aloise Matouška.

ENYKY – BENYKY (1961) – cyklus pěti písní pro dětský hlas s klavírním doprovodem komponovaných na slova Renaty Pandulové. 1. *Ťuky, ťuky*, 2. *Pohádka s poučením*, 3. *Pohřeb na louce*, 4. *Vodoměrka a žáby*, 5. *Jepičí ples*.

POCHODOVÉ PÍSNĚ FESTIVALOVÉ (1962) – dvě písně pro sólový zpěv s klavírním doprovodem. 1. *Náš festival*, 2. *Festivalová*.

STÍNOHRA (1962) – cyklus šesti písní pro nízký hlas s doprovodem klavíru psaných na starojaponské verše přebásněné Bohumilem Mathesiem. 1. *Měsíc na vodě*, 2. *Stáří*, 3. *Intermezzo*, 4. *Opuštěná lávka*, 5. *Jarní déšť*, 6. *Stín*.

ŠÍPKOVÁ RŮŽE (1962) – cyklus pěti písní o dětství v úpravě pro alt nebo baryton s doprovodem klavíru, komponovaných na slova Jaroslava Seiferta. 1. *Předzpěv*, 2. *Scherzino první: Nad ohníčkem*, 3. *Andante: Šípková růže*, 4. *Scherzino druhé: Tamburína*, 5. *Písnička na konec*.

BLAHOPŘEJNÁ FANFÁRA (1962) – slavnostní píseň pro zpěv s doprovodem dvou lesních rohů psaná na vlastní text Jaroslava Křičky.

DVĚ JARNÍ PÍSNĚ PRO NAŠE MALÉ (1962) – dvojice písní pro dětský hlas s doprovodem klavíru na slova Františka Hrubína a a neznámého autora. 1. *Jaro*, 2. *Přilétlo jaro*.

SLEZSKÉ (1962) – cyklus šestnácti slezských lidových písní ze sbírky Heleny Šalichové a Josefa Mojžiška. Jaroslav Křička vytvořil úpravu pro střední hlas s lehkým klavírním doprovodem. 1. *Mam ja zahrádečku*, 2. *Ej, rano, rano*, 3. *Vlaštovička lita*, 4. *Shunečko vychodi*, 5. *Dyž jsem ja šel*, 6. *Zelene zaselas*, 7. *Ej, oralo*, 8. *Ten polomsky mostek*, 9. *Pytal se mě*, 10. *Po čim, stara robko?*, 11. *To ti povědam*, 12. *Pod našum*

chalupkum, 13. Ja do lesa něpojedu, 14. Měla mamka Kašpera, 15. Kaj si sa tulal?, 16. Dyž sem chodil do školy.

VZPOMENŤ SI (1962) – horácká milostná lidová píseň komponovaná v úpravě pro sólový zpěv a orchestr lidových nástrojů.

NAŠE MIŠKA BÁSNÍ (1962) – cyklus pěti písní pro děti s klavírním doprovodem psané na verše žákyně Jaroslava Křičky. 1. *Sluníčko*, 2. *Oblaka*, 3. *Hrušky*, 4. *Pepík a rýč*, 5. *Fiala*.

LABUTINKA ČERNOBRVÁ (1962) – cyklus pěti sólových písní pro tenor a klavír komponovaný na slova Petra Bezruče. 1. *Labutinka*, 2. *Motýl*, 3. *Žermanice*, 4. *Setkání*, 5. *Kalina III*.

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA (1962) – dvě zhudebněné pohádky a osm říkadel pro sólové dětské hlasy s klavírním doprovodem komponované na básně Vítězslava Nezvala, Jana Hostáně a Františka Hrubína. 1. *Perníková chaloupka*, 2. *Hřej, sluníčko*, 3. *Traktor*, 4. *Dupy, dupy, dup*, 5. *Prší*, 6. *Leden*, 7. *Husy*, 8. *Padej dešti*, 9. *Kořata*, 10. *Kuřátko v obilí*.

PATNÁCT VALAŠSKÝCH PÍSNÍ (1962) – cyklus patnácti písní pro dva hlasy bez doprovodu. 1. *Dyby byla Morava*, 2. *Až do Jičina*, 3. *Ej, svítilo slunečko*, 4. *Hory, hory, hory černé*, 5. *Lepší je vínečko*, 6. *Aj, za horú*, 7. *Číž to pachole*, 8. *Ešče jednú*, 9. *Já mám doma*, 10. *Panáček odpustiť nechce*, 11. *Už ty pily dořezaly*, 12. *Žaloval sa*, 13. *Vdovca bych nechcéla*, 14. *Uvázal koničky*, 15. *Příluk, Bynina*.

PASTORELA (1963) – vánoční píseň pro střední hlas s doprovodem varhan tvořená na slova Jana Chvátala.

HALÍ, BELÍ (1963) – cyklus tří ukolébavek pro mezzosoprán a klavír, komponovaných na verše Amálie Kutinové. 1. *Mamince*, 2. *Cikánská*, 3. *Mícháníčko na spaníčko*.

DEUX CHANSON NEZVALIENNES (1964) – cyklus dvou písní pro sólový zpěv s doprovodem klavíru komponovaných na slova Vítězslava Nezvala s francouzským překladem Françoise Kérela. 1. *L'Adieu et le mouchou* (v překladu Sbohem a šáteček), 2. *Chansons de la Saint-Sylvestre*.

UNE PETITE FANFREMACHE D'UN FANFARON FANATIQUE (1963) – píseň pro sólový hlas s klavírním doprovodem komponovaná na vlastní text Kříčkův.

OZVĚNY SRDCE (1964-1966) – cyklus čtyř písní pro různé hlasy s klavírním doprovodem na verše oblíbených básníků Jaroslava Kříčky. 1. *Hrdličko moje!*, 2. *Píseň o slabikáři*, 3. *Loučení*, 4. *Skřiváncí píseň*.

DVĚ PÍSNĚ K OSLAVĚ REPUBLIKY (1964) – oslavné písně pro děti školního věku psané na slova Jana Aldy (1) a Jitky Novohradské (2). 1. *Bud', republiko, zdráva!*, 2. *Návraty*.

ŠPALÍČEK CHODSKÝCH POŘEKADEL (1968) – cyklus dětských písní pro zpěv s doprovodem klavíru komponovaný na texty lidových říkadel.

2.2 Sborová tvorba

2.2.1 Ženské sbory

TŘI MORAVSKÉ PÍSNĚ, opus 2 (1903) – cyklus osmera dvojzpěvů pro ženský sbor s doprovodem klavíru komponovaných na slova moravské lidové poezie. 1. *Chodila po roli*, 2. *Polajka*, 3. *Šla děvečka*, 4. *Vletěla husička*, 5. *Aj, veža, veža*, 6. *Okolo Hovorán*, 7. *Anička, dušička*, 8. *Jedna hora, dvě hory*.

VÁNOČNÍ KOLEDY, opus 22 (1917) – cyklus patnácti lidových koled, v úpravě pro ženský nebo dětský sbor. Část písní tohoto cyklu je v úpravě pro vyšší sólový hlas s doprovodem klavíru. 1. *Nesem vám noviny*, 2. *Požeň, bratře*, 3. *Pojďte chlapci k nám!*, 4. *Gloria! Co to?*, 5. *Kuku, kuku, chaso vzhůru!*, 6. *Vítej, děťátko*, 7. *Poslechněte mne málo*, 8. *Gloria in excelsis*, 9. *Pochválen buď, Ježíš Kristus!*, 10. *Chtíc, aby spal*, 11. *Pásli ovce valaši*, 12. *Svatou dobu již tu máme*, 13. *Půjdem spolu do Betléma*, 14. *Náš pantáto rozmilý*, 15. *Narodil se Kristus Pán*.

SLOVENSKU, opus 24 (1918) – cyklus tří ženských sborů, komponovaných na slova Adolfa Heyduka (3), Svetozára Hurbana-Vajanského (1) a Pavla Országha-Hviezdoslava (2). 1. *K duchu svätému*, 2. *Reč kvetov*, 3. *Slovenčina*.

TŘI HRAVÉ BÁSNĚ, opus 51/a (1929) – cyklus tří ženských sborů komponovaných na texty Vítězslava Nezvala. 1. *Caruso*, 2. *Šílený ministrant*, 3. *Tón*.

RÝMOVAČKY PRO ZPĚVAČKY, opus 51/b (1933) – cyklus tří ženských sborů pro dva soprány a dva alty bez doprovodu psaný na básně Vítězslava Nezvala. 1. *Pouliční obrazy*, 2. *Týdenní dny*, 3. *Čísla*.

BLAHOPŘÁNÍ - DOMOVU, opus 61/c (1936) – ženský sbor bez doprovodu hudebních nástrojů komponovaný na slova Petra Kříčky, určený pro čtyři dívčí nebo ženské hlasy.

TŘI DVOJICE SBORŮ – DVĚ ŽERTOVNÉ SOUSEDSKÉ, opus 62/c (1935-1941) – dva ženské sbory zkomponované na básně Antonína Klášterského. 1. *Rukávce*, 2. *Kryjčí*.

MAMINKÁM K SVÁTKU, opus 71/a (1936-1941) – cyklus pěti písní v úpravě pro dětský nebo ženský sbor a klavír na slova Karla Jaromíra Erbena (3), Adolfa Heyduka (4), Pavly Kříčkové (2), Jana Václava Sládka (5) a Adolfa Svobody (1).
1. Bez lásky, 2. Své mamince, 3. Sirotek, 4. Já parobek bědný, 5. Matičce.

MELANCHOLICKÝ VALČÍK (1902) – tříhlasý ženský sbor s klavírním doprovodem komponovaný na text neznámého autora.

TROZVENICA (1918) – pochodová píseň pro jednohlasý sbor s doprovodem trubek, pozounů, tuby a tympanů, sepsána na slova Samo Stance.

DVĚ ŠVÉDSKÉ HYMNY (1936) – dvě úpravy švédské hymny pro ženský sbor bez doprovodu hudebních nástrojů.

VALAŠSKÁ VONIČKA (1940) – směs lidových písní z Valašska, v úpravě pro ženský sbor a basklarinet nebo fagot, případně i violoncello a triangl. *1. Chodí šohaj kole domu, 2. 3koda řa, synečku, 3. Ach, lašťověnka, černý fták, 4. Lepší s mladým v lesi drva ščípat, 5. Okolo Bality teče voda, 6. Ach, můj myslivečku, 7. Uvázal konička u suchéj jedličky.*

DVA SBORY PRO ČTYŘI ŽENSKÉ NEBO DÍVČÍ HLASY (1942) – dvojice písní komponovaná na slova Antonína Jaroše a slezské lidové písně z Čabysova.
1. Původ ptactva, 2. Byl jest pobožný mládenec jeden.

SLZY A ÚSMĚVY (1943-1963) – soubor ženských sborů:
1. Věčný chlapec – ženský sbor s doprovodem violoncella na slova Jiřího Shora.
2. Slzy a úsměvy – píseň pro ženský sbor komponovaná na slova Vojtěcha Pauluse.
3. Klášterní – ženský sbor bez doprovodu psaný na text národní písně.
4. Pohádka – ženský sbor bez doprovodu komponovaný na slova studentské písně.
5. Mládí – píseň pro ženský sbor v kompozici na slova Jaroslava Seiferta.
6. Jarní rondo – ženský sbor s klavírním doprovodem na slova Jaroslava Seiferta.

DVĚ NÁRODNÍ PÍSNĚ (1947) – cyklus dvou národních písní pro ženský dvouhlasý sbor s doprovodem klavíru. *1. Dů Valaši, 2. Láska, Bože, láska.*

DO POCHODU MALÝM I VELKÝM (1947) – soubor pochodových písní psaných na vlastní text (1, 2, 5), dále text Františka Kožíka (3) a Jitky Novohradské (4).
1. Devátý květen, 2. Světový most, 3. Už je čas, 4. Za jarním větrem, 5. Zahazujte zbraně hrůzy.

TŘI VALAŠSKÉ LIDOVÉ PÍSNĚ (1940, 1948) – cyklus tří písní pro ženský sbor.
1. Psaníčko, 2. Hrozná muzika, 3. Hezký Janek z lesa jede.

DVA ŽENSKÉ SBORY (1958) – dvě písně pro ženský sbor komponované na slova Františka Peterky. *1. Štěstí, 2. Mamince.*

DVA ŽENSKÉ SBORY V LIDOVÉM TÓNU (1959) – dvě písně v úpravě pro ženský sbor psané na lidový námět. *1. Drapulenky, 2. Su já děvče šekovné.*

DVOJICE GRIEGOVÝCH PÍSNÍ (1960) – dvojice písní v úpravě Jaroslava Křičky pro ženský sbor s doprovodem klavíru. *1. Dobré jitro, 2. Cestou k domovu.*

TŘI ŽENSKÉ SBORY (1960) – cyklus tří ženských sborů komponovaných na slova Jana Amose Komenského (1), Jaroslava Seiferta (2) a Oldřicha Zemka (3).
1. Komenského zvony míru, 2. Ve dnech slávy, 3. Moravěnka.

EJ, HORY! (1962) – cyklus čtyř lidových písní v úpravě Jaroslava Křičky pro ženský sbor. *1. Ej, hory, 2. Sokolove oči, 3. Kdyby byly Čenčice, 4. Dyž sem byla.*

ČTVEŘICE MORAVSKÝCH LIDOVÝCH PÍSNÍ (1961) – další soubor čtyř lidových písní v úpravě pro ženský sbor. *1. Ej, zapadaj slniečko, 2. Červenej šátečku, 3. Zahučaly hory, 4. Nechod', divča.*

FLORENTIA (1963) – čtyři ženské sbory komponované na slova Miroslava Floriana.
1. Žena v březnu, 2. Jeseň, 3. Myčce v restauraci, 4. Poezii.

2.2.2 Mužské sbory

SEDMDESÁT TISÍC, opus 4/c (1905-1906) – mužský sbor s doprovodem orchestru psaný na slova Petra Bezruče.

VZHŮRU SRDCE, opus 25 (1918) – cyklus pěti mužských sborů komponovaných na básně Petra Křičky (5), Jana Nerudy (4) a Josefa Václava Sládka (1, 2, 3). 1. *Silen bud'!*, 2. *Je proti nám, kdo není s námi*, 3. *České jaro*, 4. *Vzhůru již hlavu, národe*, 5. *Lyžaři*.

ZORNIČKA A JINÉ LIDOVÉ PÍSNĚ A TANCE, opus 28 (1919-1920) – cyklus šesti lidových písní v úpravě pro mužský sbor bez doprovodu hudebních nástrojů. 1. *Vysoko zornička*, 2. *Velický pan farár*, 3. *Kdo má počernú galánku*, 4. *Tancovala by som!*, 5. *Prešporská kasárňa*, 6. *Tancuj, vykrúcaj*.

NAŠE ZEM, opus 31/b (1912-1921) – cyklus tří mužských sborů komponovaných na slova Arnošta Chamráda (2), Antonína Klášterského (1) a Josefa Václava Sládka (3). 1. *Náš národ*, 2. *Pověšeny*, 3. *Slavnostní sbor*.

KRUTÝ HOST, opus 37 (1923) – mužský dvojsbor psaný na vlastní slova Jaroslava Křičky.

OSUDY PROSTÝCH, opus 39 (1910, 1924) – cyklus čtyř mužských sborů psaných na slova moravské lidové poezie (1), Petra Křičky (2, 3) a Emanuela Součka (4). 1. *Chodžila Mariška*, 2. *Nešťastný Jano*, 3. *Jan Burda, mlynář ze Zvole*, 4. *Práce*.

OD HOSTÝNA K RADHOŠTI A JINÉ MUŽSKÉ SBORY, opus 45 (1937-1942) – cyklus pěti písní pro mužský sbor komponovaných na slova Karla Havlíčka Borovského (5), Adolfa Heyduka (2), Miloše Jirko (1), Petra Křičky (3) a Karla Aloise Vinařického (4). 1. *Od Hostýna k Radhošti*, 2. *Rodiče*, 3. *Jan Štursa*, 4. *Rybářská*, 5. *Citlivá píseň večerní*.

TŘI DVOJICE SBORŮ – DVA SMUTEČNÍ POCHODY, opus 62/a (1934-1942) – dva mužské sbory komponované na verše Fráni Šrámka. 1. *Marche funebre*, 2. *Tam*.

TŘI DVOJICE SBORŮ – CHODSKÁ LÁSKA, opus 62/b (1934-1942) – dvojice milostných písní v lidovém tónu pro mužský sbor komponovaná na verše Antonína Klášterského. 1. *Loučení*, 2. *Hu vokýnka*.

NAŠE ŘEČ, opus 72 (1939-1942) – soubor pěti mužských sborů psaných na verše Svatopluka Čecha (1, 4), Jaroslava Durycha (5), Jana Amose Komenského (3) a Františka Serafínského Procházky (2). 1. *Naše řeč*, 2. *Česká romance*, 3. *Závěť Jana Amose Komenského*, 4. *Zdar, Tobě, Praho*, 5. *Žnečka*.

RODNÉMU KRAJI, opus 81 (1942) – čtyři písně pro mužský sbor, komponovaná na vlastní text Jaroslava Kříčky. První tři písně jsou zařazeny do cyklu *KELECKÉ TRIPTYCHON*, poslední píseň byla psána samostatně. 1. *Za chůvou*, 2. *U kapličky svaté Anny*, 3. *Návrat*, 4. *Chvalozpěv na horách*.

MOJEMU VALAŠSKU A JINÉ MUŽSKÉ SBORY, opus 87 (1943-1946) – cyklus šesti písní v úpravě pro mužský sbor komponovaných na lidové texty (1, 3), na vlastní text (2), dále na verše Metoděje Jahna (4, 5) a Jaroslava Nečase (6). 1. *Nocleh po smrti*, 2. *Ze Všechovic do Kelče*, 3. *Můj koničku sivý*, 4. *Valašsko moje!*, 5. *Letní večer*, 6. *Pozdravení*.

MENŠÍ MUŽSKÉ SBORY BEZRUČOVSKÉ, opus 91 (1947) – cyklus sedmi mužských sborů psaných na verše Petra Bezruče. 1. *Mohelnice*, 2. *Tošonovice*, 3. *Slezské lesy*, 4. *Beze mne a se mnou*, 5. *Úspěch*, 6. *Hučín*, 7. *Doslov Slezských písní*.

MORAVOU A JINÉ MUŽSKÉ SBORY, opus 92 (1943-1960) – šestero moravských zpěvů v úpravě pro mužský sbor na slova veršů Josefa Hory (2), Františka Ladislava Čelakovského (5), Františka Stanislava Procházky (6), Ondřeje Přikryla (3), Marie Pujmanové (1) a Václava Stratila (4). 1. *Moravou*, 2. *Máj*, 3. *Vězde nad zahradó*, 4. *Naše Haná*, 5. *Hubička*, 6. *Moravské vlasti*.

PĚTICE LIDOVÝCH PÍSNÍ (1903, 1926) – cyklus pěti lidových písní v úpravě pro mužský sbor s doprovodem klavíru nebo bez doprovodu. 1. *Utonulý*, 2. *Boleraz*, 3. *Ej, za horú*, 4. *Zelený hájové*, 5. *Teče voda, teče*.

HYMNICKÉ ZPĚVY (1918-1936) – souhrn šesti hymen pro různé hlasy a obsazení. Pro mužský sbor komponovány dvě čísla. 1. *Trozvenica*, 2. *Kde domov můj?*

DROBNOSTI SBOROVÉ (1923-1964) - dvě řady písní pro mužský sbor z různých let. Není známo přesné seřazení ve sbírce, jsou tedy seřazeny chronologicky.

1. *Písmu obtížná zdravice* (1923) – mužský sbor komponovaný na vlastní text autora.
2. *Restrikce* (1925) – pamflet pro mužský sbor psaný na slova Pavly Kříčkové.
3. *U hrobu Leandra Čecha* (1926) – mužský sbor komponovaný na slova Jana Kárníka.
4. *Zadělala na buhty* (1940) – úprava lidové písně ze Sulkovic pro mužský sbor.
5. *Kozácká ukolébavka* (1949) – píseň v úpravě pro mužský sbor s doprovodem klavíru, původně od Alexandra Tichonoviče Grečaninova na slova Michaila Jurjeviče Lermontova.

6. *Září* (1961) – mužský sbor, psaný Jaroslavem Kříčkou na slova Karla Tomana.
7. *Český máj* (1962) – píseň pro mužský sbor psaná na slova Jana Hostáně.
8. *Staropražská* (1963) – mužský sbor komponovaný na slova Quido Maria Vyskočila.
9. *Pole* (1963) – mužský sbor komponovaný na text Antonína Sovy.
10. *V přírodě* (1964) – píseň pro mužský sbor psaná s textem Viléma Závady.
11. *Česká mírová* (1964) – mužský sbor komponovaný na slova Viléma Závady.
12. *Strusky* (1964) – mužský sbor komponovaný na slova Viléma Závady.

BRATOM (1931) – pochodová píseň pro jeden hlas nebo sbor unisono s doprovodem klavíru psaná na slova Vladimíra Fajnora.

ÓDA NA BERNOLÁKA (1937) – mužský sbor psaný na slovenská slova Ignáce Gzebáče-Orlova.

OHEŇ V ŽIVOTĚ A SMRTI A JINÉ KREMAČNÍ SBORY (1938) – soubor tří kremačních mužských sborů komponovaných na slova Vildy Davida (1) a Vojtěcha Pauluse (2, 3). 1. *Oheň v životě a smrti*, 2. *Před svítáním*, 3. *Archanděl*.

MORAVSKÉ PĚSNIČKY (1940) – čtrnáct moravských lidových písní v úpravě pro mužský sbor. Byly rozděleny do třech sešitů: I. *VALAŠSKÉ* (1-5), II. *HANÁCKÉ A HORÁCKÉ* (6-9), III. *SLOVÁCKÉ* (10-14). 1. *Javorník, Javorník*, 2. *Můj koníčku sivý*, 3. *Na horách, na dolách*, 4. *A v te naši zahradce*, 5. *Oči, očka*, 6. *Okolo Anova*, 7. *Uderela jedna*, 8. *Panímámo, hezkou ceru máte*, 9. *Dvanácte trubačů troubilo*,

10. *Zazpívej, slavičku*, 11. *Ach, Ty Jurko, Jurenko*, 12. *Ej, hry, hory*, 13. *Dyby černé očenka*, 14. *Hore Velkú*.

DVA VALČÍKY (1941) – dva valčíky v úpravě pro mužský sbor komponované na slova Petra Kříčky. 1. *Bábinčin maršovský*, 2. *Myslivecký*.

S HUMOREM I VÁŽNĚ (1942-1950) – cyklus písní v úpravě pro mužský sbor. 1. *Nesplnitelný sen* (1942) – komponováno na slova Petra Kříčky a Jana Šlechty. 2. *Postavil jsem domek malý* (1942) – scherzino na slova chorvatského národního říkadla. Do českého jazyka jej přeložil spisovatel a knihovník Otto František Babler. 3. *Loučení Čechů od Německé říše* (1949) – píseň na text Karla Havlíčka Borovského. 4. *Bakchická píseň* (1949) – mužský sbor na slova Alexandra Sergejeviče Puškina. 5. *Media Vita* (1950) – píseň komponovaná na text sekvence středověkého skladatele Notkera Balbula.

ZDRAVICE PROF. DR. JULIU PETŘIVALSKÉMU (1943) – slavnostní mužský sbor komponovaný na vlastní slova Jaroslava Kříčky.

ŠTVEŘICA VALAŠSKÝCH PĚSNIČEK (1945) – cyklus čtyř valašských lidových písní v úpravě pro mužský sbor. 1. *Morava, Morava*, 2. *Já mám kosu*, 3. *Ej, svítlo slunečko*, 4. *Na veselskej věži*.

JINÁ ŠTVEŘICA VALAŠSKÝCH PĚSNIČEK (1945) – druhý cyklus čtyř valašských lidových písní v úpravě Jaroslava Kříčky pro mužský sbor. 1. *Na Kaňúrském vršku*, 2. *Vylézla si na pec*, 3. *Už sem obešel*, 4. *Po potoce Krakovjanka chodila*.

HRDINOVÉ ŽIJÍ VĚČNĚ (1946) – píseň pro mužský sbor psaná na slova Petra Kříčky.

NÁRODNÍM SVĚTCŮM (1946) – cyklus dvou mužských sborů komponovaných na slova Jana Nohy (2) a Zdeňka Spilky (1). 1. *Slovo ticha Bedřichu Smetanovi*, 2. *Husův den*.

ZPĚVY O ZEMI SLUNEČNÉ (1947) – cyklus mužských sborů komponovaných na slova Bedřicha Beneše-Buchlovana (1), Petra Bezruče (2-5). 1. *Zdravice Petru Bezručovi*, 2. *Divizna*, 3. *Valčice*, 4. *Dva popěvky o Révě – Večer nad Pálavou*, 5. *Dva popěvky o révě – Mezi poháry*.

DVA SLOVÁCKÉ VINAŘSKÉ SBORKY (1947) – dvojice mužských sborů na středověký text v latinském jazyce v překladu Rudolfa Mertlíka a na text Zdeňka Spilky. 1. *Vivat Vinum*, 2. *Slovácké vinobraní*.

ŽIVOTE! A JINÉ MUŽSKÉ SBORY (1947-1960) – cyklus sedmi mužských sborů komponovaných na básně Petra Bezruče, Miroslava Floriána, Vjekoslava Majera v překladu Josefa Vlacha Vrutického, dále Otto Strachoty, Jaroslava Zatloukala a na text lidové balady ze Slezska. 1. *Živote*, 2. *Slovácká starodávná*, 3. *U Těšina bubny bijom*, 4. *Druhý břeh*, 5. *Dyby byu*, 6. *Hudec a svět*, 7. *Adamovská znělka*.

MEMENTO MORI (1948) – dvojice mužských sborů skládaných na slova Josefa Čapka a Karla Havlíčka Borovského. 1. *Co všechno*, 2. *Hrob*.

DVA MALÉ SBORY MUŽSKÉ NA RUSKÉ BÁSNÍKY (1948) – dvojice písní v úpravě pro mužský sbor psaná na slova Michaila Jurjeviče Lermontova (1) a Ivana Jevsejeva (2). 1. *Vděčnost*, 2. *Jiříčka*.

DVA MUŽSKÉ SBORY OBČANSKÉ (1948) – dvě písně v úpravě pro mužský sbor psané na slova Jacques Préverta (1) a Jiřího Koláře (2). 1. *Rodina*, 2. *Změna povolání*.

SMĚJ SE A VESEL (1848-1963) – cyklus pěti mužských sborů na slova Jana Hostáňe (1), Petra Kříčky (3), Johna Masefielda v překladu Jarmily Urbánkové (3), neznámého autora (4) a na lidový text (5). 1. *Bubeník*, 2. *Směj se a vesel*, 3. *Vše plyne*, 4. *Četka Julka*, 5. *Ti sedláci ubozí*.

VONIČKA ROZMARÝNA (1949) – cyklus slováckých písní na lidové téma v úpravě pro mužský sbor. 1. *Už jen súnko*, 2. *Sedlácká*, 3. *Danaj*, 4. *Sobotěnka ide*, 5. *Danaj*, 6. *Byly časy, byly*, 7. *Verbuňk*, 8. *Sedlácká*, 9. *Voli, voli*, 10. *Sedlácká*, 11. *Danaj*.

PAMÁTCE TGM (1949) – dvojice mužských sborů psaných na slova Tomáše Garrigue Masaryka a Otokara Fischera. 1. *Dělník TGM*, 2. *Od 2. do 14. září 1937*.

PÍSNÍČKA JEŽÍŠKOVI (1949) – vánoční zpěv v úpravě pro mužský sbor, v kompozici na slova Eugena Bernarda v překladu Sigismunda Boušky.

TŘI MUŽSKÉ SBORY PRO VOJÁKY (1951) – soubor tří vojenských písní na slova Svatopluka Čecha, Jana Holce a Jana Nerudy. 1. *My celý svět jsme bili v tvář*, 2. *Na stráži míru*, 3. *Naše zbraně*.

ŠUMAVSKÉ PÍSNĚ (1952) – soubor šumavských lidových písní ze sbírky Karla Weise komponovaných pro tenor, soprán a mužský sbor s doprovodem orchestru.

ZDRAVICE JANU NEPOMUKU POLÁŠKOVI (1953) – slavnostní píseň pro mužský sbor na vlastní slova Jaroslava Křičky.

VĚTŠÍ BEZRUČOVSKÁ ZNĚLKA (1956) – mužský sbor s doprovodem symfonického orchestru na slova Petra Bezruče.

PATERO LIDOVÝCH PÍSNÍ SEVEROMORAVSKÝCH (1959) – soubor pěti písní v úpravě pro mužský sbor. 1. *O Klášterecké pouti*, 2. *Nad Rudó již svítá*, 3. *Náš táta*, 4. *Aby byla pěkná*, 5. *Okolo měsíce*.

SLEZSKÉ PÍSNĚ LIDOVÉ (1960) – trojice lidových písní v úpravě pro mužský sbor. 1. *Čmava nocka*, 2. *Na želynuj goře*, 3. *Aj, ta naša Maryjanka*.

BALZAMÍNA A JINÉ LIDOVÉ PÍSNĚ A TANCE (1960, 1962) – cyklus písní v úpravě pro smíšený a mužský sbor. 1. *Tanec Balzamína*, 2. *Teče voda*, 3. *Hrozenčané, pěkné koně máte*, 4. *Zazpívaj, slavičku*, 5. *Kole Jarošova*, 6. *Tanec Kráva*, 7. *Pošumavský stráně*.

DVĚ LIDOVÉ PÍSNĚ MORAVSKÉ (1961) – dvojice písní v úpravě pro mužský sbor. 1. *Už je slúnko z tej hory ven*, 2. *Čí je děvče*.

ČLOVĚK (1963) – trilogie mužských sborů komponovaná na verše Stanislava Kostky Neumanna. 1. *Zbytečky své písně*, 2. *Předjarní šepot*, 3. *Člověk*.

JIHOMORAVSKÁ TRILOGIE FLORIANŤSKÁ (1963) – tři písně v úpravě pro mužský sbor na text Miroslava Floriana. 1. *Dunajovice*, 2. *Křídlovka*, 3. *Kaštany*.

DVĚ ROZPOMÍNKY (1963) – cyklus dvou písní pro mužský sbor na básně Petra Bezruče. 1. *Hrabyň*, 2. *Místek*.

TRILOGIE LYSOHORSKÁ (1966) – trojice písní v úpravě pro mužský sbor na verše Ondry Lysohorského. 1. *Na Lysé hoře*, 2. *Křídla*, 3. *Vděčnost*.

2.2.3 Smíšené sbory

ZÁBLESKY, opus 26 (1917-1918) – cyklus čtyř smíšených sborů na slova Viktora Dyky (2), Jana Nerudy (3), Otakara Theera (1) a Karla Tomana (4). 1. *Život plyne jako sen*, 2. *Krajina*, 3. *Staroměstská věž*, 4. *Advent*.

NAŠE ZEM, opus 31/a (1912-1921) – dva smíšené sbory na slova Rudolfa Medka (1) a Jana Nerudy (2). 1. *Pozdrav*, 2. *Ve východní záři*.

ČESKÉ, MORAVSKÉ A SLEZSKÉ LIDOVÉ PÍSNĚ, opus 43 (1921 – 1926) – cyklus deseti lidových písní v úpravě pro smíšený sbor. 1. *Červená růžičko, rozvíjej se*, 2. *Dycky mně maměnka říkávala*, 3. *Kačenko, pod' od kostela*, 4. *Měla jsem včera synečka*, 5. *V širem poli hruška stojí*, 6. *Zavazali ciganovi oči*, 7. *Nechod', synku, přes Polanku*, 8. *V tej Uherskej Skalici*, 9. *V dobrém jsme se sešli*, 10. *Dobry večer, moja milá*.

ZROZENÍ PRAMENE, opus 47/b (1910) – smíšený sbor s doprovodem klavíru pro čtyři ruce, na slova Konstantina Balmonta v českém překladu Petra Kříčky.

PÍSEŇ O DOBRÉM KNÍŽETI VÁCLAVU, opus 52/b – úprava oblíbené anglické koledy „The good King Wenceslaus“ pro smíšený sbor.

MATEŘIDOUŠKA A JINÉ SMÍŠENÉ SBORY, opus 74 (1934-1941) – cyklus pěti smíšených sborů psaných na slova Karla Jaromíra Erbena (1), Petra Kříčky (2), Jana Kárníka (3), Thomase Nashe v překladu Františka Chudoby (4) a Safeta Buriny (5). 1. *Mateřidouška*, 2. *Angelus*, 3. *Moravská orlice*, 4. *Jaro*, 5. *Sa plavog jadranskog mora*.

VLASTI!, opus 75/a (1939) – trojice hymnických zpěvů v úpravě pro jednohlasý smíšený sbor s doprovodem klavíru nebo orchestru. Byly komponovány na slova Jaroslava Kvapila (1) a Karla Hynka Máchy (2, 3). 1. *Motiv svatováclavský*, 2. *Čechové jsou národ dobrý*, 3. *Pozdravujte zemi, obláčkové*.

ZPĚVY NÁRODA, opus 75/b (1939) – patero hymnických zpěvů pro jednohlasý smíšený sbor s doprovodem orchestru psaných na slova Svatopluka Čecha (1), Josefa Hory (3), Rudolfa Krupičky (2), Jaroslava Naumana (4) a Jana Nerudy (5). 1. *Pod starým praporem*, 2. *My!*, 3. *Rodné zemi*, 4. *Bud', národe!*, 5. *Jen dál!*

DVĚ LEGENDY PRO SMÍŠENÝ SBOR, opus 81 (1936, 1942) – dvojice smíšených sborů bez doprovodu na slova lidových textů prostonárodních. 1. *Adam a Eva*, 2. *Svatba V Káni Galilejské*.

DVĚ (TŘI) POCHODOVÉ PÍSNĚ (1918) – dvě písně pro smíšený sbor bez doprovodu hudebních nástrojů psané na texty Josefa Václava Sládka (1) a Vildy Davida (2). Později připojena píseň třetí na text Jana Nerudy, která byla taktéž zařazena do opusu 75/b. 1. *Byli jsme a budem*, 2. *Svorně k cíli*. 3. *Jen dál*.

HYMNY NÁRODŮ (1919) – cyklus šesti hymnických zpěvů v Kříčkově úpravě pro smíšený sbor. 1. *Česká*, 2. *Slovenská*, 3. *Slovinská*, 4. *Francouzská – Marseillaise*, 5. *Anglická*, 6. *Americká*.

VÁNOČNÍ ZPĚVY (1929-1953) – výběr ze souboru písní v úpravě pro různé sbory. 1. *Píseň o dobrém knížeti Václavu* (1929) – úprava anglické legendy pro smíšený sbor. 2. *Vánoční koleda Soláňská* (1948) – stará valašská koleda s doprovodem varhan. 3. *Vánoční koleda Provencalská* (1950) – vánoční píseň pro smíšený sbor bez doprovodu.

BRATOM (1931) - pochodová píseň pro jeden hlas nebo sbor unisono s doprovodem klavíru psaná na slova Vladimíra Fajnora.

TŘI LIDOVÉ KOLEDY (1933) – tři vánoční písně v úpravě pro 4 – 5 hlasů smíšený komorní sbor.

DVĚ SLEZSKÉ PÍSNĚ LIDOVÉ (1934) – úpravy dvou lidových písní pro smíšený sbor. 1. *Kaj je to polečko nězorane*, 2. *Křesajtě, mlynaři, křesajtě*.

POCHOD JOSEFA SUKA (1936) – úprava pochodu na slova Petra Kříčky pro smíšený sbor.

DVA SMÍŠENÉ SBORY (1935, 1947) – dvě písně pro smíšený sbor komponované k oslavě národních svátků slova Viktora Dyka a Josefa Hory. 1. *Vlaj, naše vlajko!*, 2. *A tak pojďme!*

PĚVECKÁ HESLA, ZNĚLKY A ZDRAVICE (1936-1962) – soubor pro smíšený sbor:

1. *Pěvecké heslo hraničářů* (1946) – smíšený sbor na vlastní text Jaroslava Křičky.
2. *Znělka Moravana* (1949) – smíšený sbor psaný na vlastní slova Jaroslava Křičky.
3. *Přání lyře* (1950) – smíšený sbor komponovaný na slova neznámého autora.
4. *Jesenická znělka* (1951) – píseň pro smíšený sbor na text na Priessnitzově pomníku.
5. *Zdravice k devadesátce Vlastimila* (1952) – smíšený sbor na vlastní text Křičkův.
6. *Znělka Moravana* (1952) – píseň pro smíšený sbor na Křičkův vlastní text.
7. *Jubilejní znělka Lumíru* (1952) – smíšený sbor psaný na vlastní text Jaroslava Křičky.
8. *Slavnostní zdravotice* (1962) – píseň pro smíšený sbor k počtě profesora Jana Šoupala.
9. *Zdravice Čerchovanu* (1962) – píseň pro smíšený sbor na Křičkův vlastní text.

DAR SRDCE (1947-1963) – cyklus pěti písní pro smíšený sbor psaných na slova Josefa Štefka (2), Bohumila Pavloka (3, 4) a Růženy Jesenské (5) a vlastní text (1).

1. *Modlitba*, 2. *Moravěnko, zemi rodná*, 3. *Zdravice*, 4. *Ta naše píseň*, 5. *Země naše*.

DVĚ MODLITBY NA LUŽICI (1947) – dvojice písní pro smíšený sbor na slova Jakuba Bart-Čišinského a Zorky Berákové-Shillové. 1. *Chraň srbský lid*, 2. *Srbská modlitba*.

ŽELEZŇÁK (1949) – píseň pro smíšený sbor bez doprovodu na slova Michala Golodného.

PANGE LINGUA (1949) – píseň v úpravě pro smíšený sbor komponovaná na latinský text.

TANTUM ERGO (1949) – píseň v úpravě pro smíšený sbor s doprovodem varhan psaná na latinský text.

POMNĚNKY (1949) – dvanáct lidových písní v úpravě pro smíšený sbor bez doprovodu. 1. *Když tě vidím, má panenko*, 2. *Kdyby byly Čenčice*, 3. *Měla jsem holoubka*, 4. *Neťukej*, 5. *U panského dvora*, 6. *Vlk mi radu dal*, 7. *Žaly jsou travičku*, 8. *Pověz ty mně, hvězdičko má*, 9. *Andulko, hubinko*, 10. *Žezuličko, kde jsi byla*, 11. *Já nechci žádného*, 12. *Finale – V dobrém jsme se sešli*.

MÁ ZEMĚ KRÁSNA (1949) – píseň komponovaná Jaroslavem Křičkou pro smíšený sbor na verše Jana Jáši.

POLSKÉ PÍSNĚ LIDOVÉ I UMĚLÉ (1950) – cyklus šesti lidových písní z Polska v úpravě pro smíšený sbor. 1. *Góralu*, 2. *Mazur*, 3. *Czerwony pas*, 4. *Rozkwitaly peki*, 5. *Rota*, 6. *Krakowiak*.

TŘI POHŘEBNÍ SBORY SMÍŠENÉ (1950) – trojice smutečních písní v úpravě pro smíšený sbor psaná na slova Jana Svítla-Karníka. 1. *Hospodáři*, 2. *Matce*, 3. *Dítěti*.

DVA NÁPĚVY A DVĚ HESLA JANA AMOSE KOMENSKÉHO (1952) – čtveřice smíšených sborů na slova Jana Amose Komenského a s použitím jeho nápěvů v úpravě Jaroslava Křičky. 1. *Píseň o českých vyhnancích*, 2. *Ukolébavka*, 3. *Heslo Jana Amose Komenského*, 4. *Cesta světla*.

MORAVSKÉ SMÍŠENÉ SBORY (1952-1955) – cyklus písní v úpravách pro smíšený sbor komponovaných na slova Františka Kožíka (3), Otto Strachoty (4), Jaroslava Vypletala (2) a vlastního textu Jaroslava Křičky (1). 1. *Moravo má!*, 2. *Píseň o Soláni*, 3. *Vysočina zpívá*, 4. *Slováckému ludu*.

TO JE TA VYVOLENÁ ZEMĚ (1955) – píseň ve formě znělky pro smíšený sbor psaná na slova Viktora Dyka.

BALZAMÍNA A JINÉ LIDOVÉ PÍSNĚ A TANCE (1960, 1962) – cyklus písní v úpravě pro smíšený a mužský sbor. 1. *Tanec Balzamína*, 2. *Teče voda*, 3. *Hrozenčané, pěkné koně máte*, 4. *Zazpívej, slavičku*, 5. *Kole Jarošova*, 6. *Tanec Kráva*, 7. *Pošumavský stráně*.

DO POCHODU MALÝM I VELKÝM (1960 – 1963) – výběr ze souhrnu písní pro různé hlasy. Pro smíšený sbor byly v tomto souhrnu určeny dvě písně komponované na slova Floriana (1) a Victora Hugo (2). 1. *Les Deux Voyageurs*, 2. *Sous le Crucifixe*.

A TO JE KRÁSNÁ ZEMĚ (1960-1964) – tři písně pro smíšené sbory bez doprovodu hudebních nástrojů psané na verše Jaroslava Vrchlického (1, 2) a Jaroslava Seiferta (3). 1. *Na Milešovce*, 2. *Koruna*, 3. *Vlajka republiky*.

DÍKUVZDÁNÍ (1964) – cyklus čtyř smíšených sborů psaných na slova Josefa Hory a Josefa Václava Sládka.

2.2.4 Dětské sbory

VÁNOČNÍ KOLEDY, opus 22 (1917) – cyklus patnácti lidových koled v úpravě pro ženský nebo dětský sbor. Část písní tohoto cyklu je v úpravě pro vyšší hlas s doprovodem klavíru. 1. *Nesem vám noviny*, 2. *Požeň, bratře*, 3. *Pojďte chlapani k nám!*, 4. *Gloria! Co to?*, 5. *Kuku, kuku, chaso vzhůru!*, 6. *Vítej, děťátko*, 7. *Poslechněte mne málo*, 8. *Gloria in excelsis*, 9. *Pochválen buď, Ježíš Kristus!*, 10. *Chtíc, aby spal*, 11. *Pásli ovce valaši*, 12. *Svatou dobu již tu máme*, 13. *Půjdem spolu do Betléma*, 14. *Náš pantáto rozmilý*, 15. *Narodil se Kristus Pán*.

VESELÁ ŘÍKADLA Z OSTRAVSKA I Z PRAHY, opus 54/a (1933) – soubor písní pro dva dívčí nebo chlapecké hlasy, případně dětský komorní sbor, s průvodem houslí na slova Františka Bednáře a Jaroslava Hlouška.

SNADNÉ TŘÍHLASÉ SBORKY, opus 58 (1925-1942) – soubor písní pro školní dívčí nebo chlapecký sbor komponovaných na slova Marie Calmy (7), Pavly Kříčkové (3), Karla Václava Raise (5), Vilmy Sokolové (6), Rudolfa Těsnohlídka (1), Johanna Wolfganga von Goethe v překladu Otto Františka Báblera (4) a Jiřího Wolкера (2). 1. *Rolnička*, 2. *Pokora*, 3. *April*, 4. *Žabky*, 5. *Naše stromy*, 6. *Vrabci a kuřátka*, 7. *Panenko pláče*.

ZVÍŘÁTKA Z LESA, opus 67 (1936) – cyklus písní pro jednohlasý dětský sbor s doprovodem klavíru psaných na slova Amálie Kutinové. Tento cyklus je považován za pokračování cyklu *JDOU ZVÍŘÁTKA, JDOU*, opus 67. 1. *Had*, 2. *Ptáčata*, 3. *Kukačky*, 4. *Housenka*, 5. *Komáři*, 6. *Včelky*, 7. *Čmelák*, 8. *Datlíci*, 9. *Svatojánské mušky*, 10. *Mravenci*, 11. *Lesní ples (Lesní valčík)*.

MAMINKÁM K SVÁTKU, opus 71/a (1936-1941) – cyklus pět písní v úpravě pro dětský nebo ženský sbor a klavír na slova Karla Jaromíra Erbena (3), Adolfa Heyduka (4), Pavly Kříčkové (2), Jana Václava Sládka (5) a Adolfa Svobody (1). 1. *Bez lásky*, 2. *Své mamince*, 3. *Sirotek*, 4. *Já parobek bédný*, 5. *Matičce*.

A-E-I-O-U – JARO JIŽ JE TU, opus 71/b (1937) – písně ke hře na květinčky pro dětské sólové hlasy a sbor s doprovodem klavíru na slova Amálie Kutinové.

ŘÍKADLA I S ÁČKY PRO MALÉ ZPĚVÁČKY, opus 78 (1941) – cyklus dvanácti písní a popěveků pro dětský sbor unisono až tříhlasý s doprovodem klavíru. Písně byly komponovány na text prstonárodních říkadel, na verše Leontiny Mašinové a L. V. Appla. 1. Ježek, 2. Byl jeden pes, 3. Svatý Petr, 4. Cestou z bálu, 5. Ohníček, 6. Dudáček, 7. Datlík, 8. Adamiš, 9. Ej, krkavec, 10. Kominiček, 11. Bába a kohout, 12. Kolomazník.

PÍSNÍČKY MILÝM SRDCÍM, opus 82 (1942) – cyklus šedesáti písní komponovaných pro českou školní mládež na verše Antonína Jaroše, v úpravě pro jednohlasý až tříhlasý zpěv bez doprovodu.

PETR A LISTOPAD, opus 117/a (1958) – cyklus dětských sborů bez doprovodu na slova Petra Kříčky, Františka Listopada a Jitky Novohradské. 1. Rozumný králíček, 2. Listopad, 3. Vítr, 4. Rozvrh, 5. Chlapec pouští loďku, 6. Štědrý večer.

MEZI KAPKAMI DEŠTĚ, opus 117/b (1958) – cyklus deseti písní v úpravě pro dětský sbor bez doprovodu komponovaných na texty Jitky Novohradské. 1. Laňky, 2. Třešeň v dešti, 3. Šneček, 4. Rozhovor, 5. Deštivý den, 6. Břízy a motýl, 7. Jablka, 8. Mořeplavec, 9. Potkal jsi vítr?, 10. Májový déšť.

TŘI NÁPĚVY PRO DĚTI DO PŘÍRODY (1923, 1959) – cyklus tří dětských sborových písní na slova Jitky Novohradské (1, 2) a lidového říkadla (3). 1. Co dělá slunce, 2. Čepice ve větru, 3. Letní.

TŘI HYMNY (1927) – trojice hymen v úpravě pro dětský sbor. 1. *La espero* (Hymna esperantistů), 2. *Halikwah* (Židovská hymna), 3. *Timonajo* (Japonská hymna).

PÍSNĚ PRO BAKULATA (1927-1928) – cyklus devíti lidových písní anglických, dánské, švýcarských, francouzských a ruské v úpravě pro dětský sbor s klavírním doprovodem i bez doprovodu. 1. *Old King Cole*, 2. *Sleep, Baby, sleep!*, 3. *Dame Get up*, 4. *Vieille chanson de Guggisberg*, 5. *Drooning Dagmar*, 6. *Lidová píseň švýcarská*, 7. *Plavovláška*, 8. *Deset děvčat*, 9. *V háji vyrotla kalinka*.

RÁZNĚ VPŘED (1921-1950) – soubor pěti pochodových písní v úpravě pro dětský sbor s doprovodem klavíru i bez doprovodu psaných na slova Pavly Kříčkové (2, 4),

Bedřicha Molnára (1), Václava Stratila (5) nebo na vlastní text Jaroslava Křičky (3).
1. Pohod dorostu červeného kříže, 2. Pochod mládeže, 3. Skaut, 4. Pochod mladých táborníků, 5. Holomócké marš.

DEN SLÁVY A JINÉ DĚTSKÉ PÍSNĚ A SBORKY (1928) – soubor šesti písní pro dětské hlasy v úpravě unisono nebo pro vícehlasý sbor s doprovodem klavíru i bez doprovodu na slova různých autorů. *1. Den slávy, 2. Dorost československého červeného kříže panu prezidentu Masarykovi, 3. Loutkářská, 4. Hymna mladé Michle, 5. Zlínská školní hymna, 6. Koledníci z Horácka.*

VZKŘÍŠENÍ (1929) – trojice písní pro dětský sbor unisono s doprovodem trojich houslí na slova Dr. Karla Drimla.

VÁNOČNÍ ZPĚVY (1929-1953) – výběr ze souboru písní v úpravě pro různé sbory.
3. Dětská vánoční píseň (1953) – sborový jednohlas pro děti s doprovodem varhan.
4. Modlitbička k Ježíškovi (1953) – dětský vánoční sborový jednohlas s doprovodem varhan na slova Svatavy Houskové.

MORAVSKÉ DĚTI PANU PRESIDENTOVI (1930) – dětské sborové písně s doprovodem klavíru psané na nápěvy moravských lidových popěveků, s použitím textů Pavly Křičkové. *1. Unisosno, 2. Sólo, 3. Od Břeclavi, 4. Valašky, 5. Hanačky, 6. Kyjovačky, 7. Všechny.*

ROČNÍ DOBY (1930) – sokolská drobnost pro dětský sbor s doprovodem klavíru.

DESET SLEZSKÝCH PÍSNÍ LIDOVÝCH (1933) – cyklus písní komponovaných pro dětský školní sbor nebo případně ženský sbor. Tento cyklus čerpá ze sbírky Josefa Mojžíška a Jaroslav Křička jej harmonizoval. *1. Když jsem plela len, 2. Ještě jednu na rozchodnú, 3. V širém poli hruška stojí, 4. Ty skalický kostelíčku, 5. Okolo javora teče voda, 6. Zdalo se mi, zdalo, 7. Už sem opuštěna, 8. Vlastovička lítá, 9. Slunečko vychodí, 10. Křesajtě, mlynaři, křesajtě.*

STRAŇANSKÉ A JINÉ SLOVÁCKÉ PÍSNÍČKY Z KOPANIC (1934) – cyklus deseti písní v lidovém tónu pro 3 – 4 hlasý dívčí sbor. *1. Cez Dzedzimu, 2. Konopa, 3. Teskním, 4. Nepij, Jano!, 5. Nebudem dobrý, 6. Kreše minár, 7. Na tu svatú Katerinu, 8. Mám já jednu kopaničku, 9. Chodím, chodím, 10. Lopenické vršky volné.*

PĚVECKÁ HESLA, ZNĚLKY A ZDRAVICE (1936-1962) – souhrn písní pro různé sbory. Pro dětský sbor zařazeny tři písně komponované na slova Jaromíra Chvostka (3), Františka Kožíka (2) a Pavly Kříčkové (1). 1. *Pozdrav*, 2. *Heslo*, 3. *Znělka Dětského rozhlasového sboru v Ostravě*.

TŘI KOPANIČÁŘSKÉ PÍSNÍČKY (1937) – trojice písní pro dětský sbor bez doprovodu na text lidových veršů. 1. *Nebudem dobrý*, 2. *Mamičenko moja*, 3. *Píseň sirotka*.

SOKOLSKÉ SLETOVÉ PÍSNĚ (1937) – tři písně pro dětský sbor unisono s doprovodem klavíru na slova Josefa Kozla Hlineckého. 1. *Sletu zdar*, 2. *Píseň při vztyčování vlajky*, 3. *Píseň při spouštění vlajky*.

KDO SE SMĚJE (1942-1966) – cyklus různorodých písní v úpravě pro dětský sbor.

1. *Kdo se směje* (1942) – píseň pro dětský sbor na slova Jana Kaluse.
2. *Na dobrou noc* (1947) – sborová píseň pro děti na slova Antonína Jaroše.
3. *Tkadlec* (1948) – scherzino v úpravě pro dětský sbor na text Josefa Kaluse.
4. *Vzpomínka* (1950) – píseň pro dětský sbor na verše Josefa Hory.
5. *Lumírkova modlitbička* (1944) – dětský sbor na text Emilie a Antonína Vepřekových.
6. *Vinš* (1950) – vánoční sbor pro děti v hanáckém nářečí na text Ludmily Losíkové.
7. *Hory matky boží* (1947) – píseň pro dětský sbor na verše Vojty Beneše.
8. *Podzim* (1964) – sborová píseň pro děti na slova Vlasty Kovaříkové.
9. *První, druhý, třetí* (1962) – píseň pro dětský sbor na slova Vítězslava Nezvala.
10. *Co je les* (1966) – dětská sborová píseň s doprovodem klavíru na slova Heleny Kohoutové.

PŮVOD PTACTVA (1942) – píseň komponovaná pro dětský sbor s doprovodem klavíru na slova Antonína Jaroše.

DRUHÁ DESÍTKA SLEZSKÝCH PÍSNÍ (1943) – cyklus deseti písní v lidovém tónu v úpravě pro dětský sbor s doprovodem klavíru i bez doprovodu. 1. *Ty bruzovsky kosteličku*, 2. *U suseda dobra voda*, 3. *Juchelky v novej šini*, 4. *Pasla volky na dolině*, 5. *Ach, muj mily maryjanku*, 6. *Ej, zarzej*, 7. *Pytal se mě jeden chlapec*, 8. *Před tum našum šinum*, 9. *Komaři se ženili*, 10. *Leva nožka, prava nožka*.

ZA STARÚ BRECLAVÚ (1946) – slovácká lidová píseň v úpravě pro žákovský sbor.

TANEČKY Z LIDOVÝCH PÍSNÍ (1948) – pásmo lidových nápěvů v úpravě pro dětský sbor s doprovodem klavíru. 1. Řepa, 2. Požehnaný, 3. Šáteček, 4. Pletla jsem, 6. Tráva neroste, 7. Neošidil som sa, 8. Vrtěná, 9. Pšenka.

NOVÉ PRACOVNÍ PÍSNĚ PRO DĚTI (1948) – cyklus osmi písní v úpravě pro dětský sbor s klavírním doprovodem na slova Marie Hamzáčkové a Jaromíra Hořejše. 1. Písnička pětiletky, 2. Milióny hlasů, 3. Hlas mládí, 4. Píseň dlaždičů, 5. Traktorista zpívá, 6. Písnička k 28. říjnu, 7. Nová kouzla, 8. Vzhůru již!

PÁSMO DĚTSKÝCH PÍSNÍ (1949) – výběr písní ze starších sbírek, v úpravě pro dětský sbor s doprovodem orchestru.

PTÁČEK A JINÉ SBORKY (1949) – soubor písní pro dětský sbor na slova valašských lidových koled a dále na verše Václava Kánského, Alexandra Sergejeviče Puškina, Jana Václava Sládka a Miloše Kopeckého. 1. Ptáček, 2. V mé duši tisíc skřivánek, 3. Náš mučedníku!, 4. Rorátní píseň, 5. Věčně dál!

DVOJICE SBORKŮ PRO DÍVČÍ HLASY (1949) – dvě hanácké písně v úpravě pro dívčí sbor na slova Josefa Vaci. 1. Hodine, 2. Haná.

SLEZSKÉ LIDOVÉ PÍSNĚ (1950) – cyklus osmi lidových písní pro dětský sbor. 1. V černym leše, 2. Aj, co to tam šustí, 3. Panimamo, švarnu cerku matě, 4. Dyž sem šel jednu uzku uličku, 5. V zahradě na sadě, 6. U nas je luka široka, 7. Zezulenko, kaj akaj si byla, 8. Na zelenejluce u vody.

PŮL KOPY RUSKÝCH A UKRAJINSKÝCH PÍSNÍ (1950) – výběr písní ze sbírky Ludvíka Kuby v úpravě pro dětský sbor. 1. Oj, půjdu já na kopeček, 2. Hoj, u háje, 3. Oj, vyjdi, 4. Oj, šla bych já, 5. Doma jsem rostla, 6. Dívčinečka, 7. Kampak to jedeš, 8. Mateří se douška, 9. Oj, vyjdu já, 10. Oj, na kopci, 11. Oj, za hájem, 12. Oj, ty horo, 13. Na Kalinu vítr věje, 14. Vyorám já pole, 15. Oj, za luhem, 16. Na hoře je Kalina, 17. Aj, po moři, 18. Ach, matičko, 19. Louči moje milá, 20. Chodí mladá dívčina, 21. Zatáhněm!, 22. Domů, 23. Na luzích, 24. Podle říčky, 25. Vyletěla holubička, 26. Šel Váňuša po dolině, 27. Ach, ty Volho má, 28. V poli bříza stála samotná, 29. Ach, mé milé vlaštovky, 30. Byla ve městě carevna, 31. U vrat, 32. Totě vám povídám, 33. V poli bříza stála samotná.

PÍSNĚ SOVĚTSKÝCH DĚTÍ (1952) – cyklus dvanácti lidových a umělých ruských písní v úpravě pro dětský sbor bez doprovodu. 1. *Suliko*, 2. *Stěp*, 3. *Kozáček*, 4. *Pianěrskaĵa jólka*, 5. *Vysjólĵj větĵr*, 6. *V žyĵni očeň*, 7. *Oj, cvitot Kalína*, 8. *Ach, Samára garadóĵ!*, 9. *Za paslědňuju kapěĵku*, 10. *Úcharĵ-Kupěĵ!*, 11. *Novagodňaja Jólka*, 12. *Vó pali birjozaňka stajála*, 13. *Bajkal*.

PÍSNĚ NAŠICH KRAJŮ (1952) – cyklus deseti písní z Moravy a ze Slovenska v úpravě pro tříhlasý dětský sbor. 1. *Oj, letěla bílá hus*, 2. *Cez dzedzinu*, 3. *Hej, od Bochlava*, 4. *Mal som seděm krajcároĵ*, 5. *Pod horou*, 6. *Nad Myĵavú vyšla*, 7. *Dybych byla*, 8. *Hrajú na Maru*, 9. *Syneĵku, syneĵku*, 10. *Zaluĵické pol' o*.

PĚTICE DĚTSKÝCH SBORŮ (1957-1962) – cyklus písní komponovaných pro dětské sbory s doprovodem klavíru na verše Jana Čarka (5), Heleny Kunčické (3), Marie Metyšové (1), Jitky Novohradské (4) a Bohumila Pavloka (2). 1. *Věneĵek*, 2. *Koleda*, 3. *Konvalinky*, 4. *Žňová*, 5.

TŘI DÍVČÍ SBORY (1958) – soubor trojice písní v úpravě pro dětský nebo dívčí sbor. 1. *S hory do hory* – halekaĵka z Valašska pro dětský sbor psaná na slova Josefa Kaluse. 2. *Naša laska* – tříhlasá úprava lašské písně pro dívčí sbor na slova Zdeňka Hořana. 3. *Česká píseň národní* – píseň pro tříhlasý dívčí sbor na verše Rainer Maria Rilkeho v překladu Jaroslava Šulce.

MODRÉ NEBE (1958) – cyklus sedmi písní v úpravě pro dětský sbor na verše Františka Hrubína. 1. *Kuliĵky na jaře*, 2. *Ranní slunce*, 3. *Letadlo*, 4. *Vlnky a vlny*, 5. *Už je podzim*, 6. *Na ledě*, 7. *Modrá*.

O MAMINCE, O VČELKÁCH A PTÁČCÍCH (1959) – cyklus pěti dětských sborů bez doprovodu nástrojů na slova Antonína Pojara. 1. *Mamince*, 2. *Vĵelky*, 3. *Hvízdej, kose*, 4. *Dětská prosba*, 5. *Vlaštovkám*.

DVA POPĚVKY (1959, 1964) – dvě písně v úpravě pro dětský sbor s doprovodem klavíru na text Aloise Matouška (1) a Jitky Novohradské (2). 1. *Sluníĵko milé*, 2. *Ale my...*

O VLÁČCÍCH A MAŠINKÁCH (1959) – cyklus deseti dětských sborů s doprovodem klavíru na verše Jana Čarka. 1. *Vozy si hrají na vlak*, 2. *Datel výpravĵím*, 3. *Výhybka na*

stráži, 4. *Vlak*, 5. *Sestry kolejnice*, 6. *Telegrafní tyče*, 7. *Telegraf*, 8. *Tramvaj*, 9. *Vlak s uhlím*, 10. *Lokomotiva a semafor*.

DO POCHODU MALÝM I VELKÝM (1946-1963) – souhrn písní pro různé hlasy. Pro dětské sbory komponovány dvě písně na slova Jitky Novohradské. 1. *Svetřík od maminky*, 2. *Slunce*.

OSTRAVSKÝM MAMINKÁM K SVÁTKU (1961) – cyklus pěti písní pro dětský sbor s doprovodem klavíru na verše Jana Čarka, Františka Hrubína, Jana Václava Sládka a Oldřicha Syrovátky. 1. *Matičce*, 2. *Máma pere*, 3. *O mamince*, 4. *Tvoje maminka*, 5. *Ráno*.

ALLA BREVE (1961) – desatero hravých písniček pro dětský sbor s doprovodem klavíru na texty Renaty Pandulkové. 1. *Naríkačka*, 2. *Halekačka*, 3. *Říkačka*, 4. *Slabý jedlík*, 5. *Zamazaný Jirka*, 6. *Pohádka*, 7. *Vysavač*, 8. *Kdo oblík motýly?*, 9. *Lekačka*, 10. *Žabí pochod*.

ABECEDA (1961) – cyklus dětských sborů s doprovodem klavíru na dětské básně Ivany Sommernitzové.

MLADOST – RADOST (1961) – tři písně pro dětský sbor na vlastní slova Jaroslava Kříčky a Jaroslava Vypletala. 1. *Je jaro*, 2. *Zdravice Mladosti*, 3. *Májový pochod*.

DVA PTAČÍ ZPĚVY (1961) – dva dívčí sbory komponované na texty Jana Hostáně. 1. *Pohněvaní ptáčekové*, 2. *Ptáček zpěváček*.

MALÝ OSTRAVSKÝ ZPĚVNÍČEK DĚTSKÝ (1961) – cyklus šesti školních písní pro sborový zpěv na slova Jana Aldy, Františka Branislava, Jana Čarka, Jana Hostáně a Anny Chvátalové. 1. *Ráj domova*, 2. *Píseň míru*, 3. *Prosba*, 4. *Prapor*, 5. *Zdobené okénko*, 6. *Český máj*.

OBLÁZKY Z LÁSKY PRO MALÉ HLÁSKY (1961) – cyklus dětských písní pro sborový zpěv unisono s lehkým klavírním doprovodem komponovaný na slova Františka Hrubína, Antonína Kábele, Vítězslava Nezvala, Marie Štulíkové a lidového říkadla. 1. *Bublínky*, 2. *Lžíce spadla*, 3. *Koule*, 4. *V kuchyni*, 5. *Vlaštovičky*, 6. *Ráno*, 7. *Na raky*, 8. *Prosinec*, 9. *Leden*, 10. *Po škole*, 11. *Kominík*, 12. *Skoupý kmotr*, 13. *Hlava*, 14. *Kočka a pes*, 15. *Pohádka o bramborech*, 16. *Pohádka o ovečkách*,

17. Čáp a žáby, 18. Zvědavý vrabec, 19. Drak a princezna, 20. Bělka a Manka, 21. Oldřich a Mára, 22. Sviť nám slunce, 23. Podzime, podzime, 24. Hřej, sluníčko.

DVA DĚTSKÉ SBORKY HRUBÍNSKÉ (1962) – dvojice dětských sborových písní s doprovodem klavíru na verše Františka Hrubína. 1. *Půjč mi křídla!*, 2. *Spi, panenke*.

TŘI POCHODOVÉ PÍSNĚ LIDOVÉ (1962) – tři dívčí sbory na lidové texty. 1. *Ej, rano, rano*, 2. *Vdávalo se motovidlo*, 3. *Vořechovščí pacholíci*.

VEČERNÍ MODLITBIČKA (1968) – dětská jednohlasá píseň na slova lidové poezie.

MÉ MILÉ LÉTO (1968) – dětský sbor komponovaný na slova lidové poezie.

PATERO SBORŮ PRO DĚTSKÉ HLASY (1968) – cyklus pěti písní pro dětský sbor psaných na slova Zdeňka Spilky. 1. *Vrány*, 2. *Drozd*, 3. *Skřivan*, 4. *Zachráněná rybka*, 5. *Kos*.

2.3 Opera, zpěvohra, opereta

HIPOLYTA, opus 20 (1910-1916) – zpěvohra o 2 dějstvích, jejíž libreto napsali Jaroslav a Petr Kříčkovi podle novely Maurice Hewletta *Ippolita in the Hills*.

OGAŘI, opus 27 (1918) – dětská zpěvohra o 2 dějstvích na text Ozefa Kaldy. Pojednává o životě dětí na Valašsku.

BÍLÝ PÁN ANEB TĚŽKO SE DNES DUCHŮM STRAŠÍ, opus 50 (1927-29, 1930) – hudební komedie, jež byla komponována podle novely *Strašidlo Cantervillské* Oscara Wilda. Jaroslav Kříčka zpracoval námět na české libreto Jana Löwenbacha hned dvakrát. Nejprve jako hudební komedii o 2 dějstvích s předehrou a dohrou, později v podobě komické opery o 3 dějstvích. Pro druhou verzi upravil libreto Max Brod.

DOBŘE TO DOPADLO ANEB TLUSTÝ PRADĚDEČEK, LUPIČI A DETEKTÝVOVÉ, opus 56 (1932) – zpěvohra o 2 dějstvích na libreto Josefa Čapka komponovaná pro malé a velké děti.

VÁNOČNÍ ZPĚVOHRA „ČESKÉ JESLIČKY“, opus 69 (1936) – vánoční zpěvohra na libreto podle lidových českých her a vánočních koled, ve zpracování Jana Porta a Bohuše Stejskala. Skládá se ze 3 dějství.

KRÁL LÁVRA, opus 73 (1936) – zpívaná scénická pohádka o 3 dějstvích komponovaná Jaroslavem Kříčkou a Josefem Jenčíkem na stejnojmennou báseň Karla Havlíčka Borovského. Obsahuje zpěvy, tance pro sóla i sbor a orchestr.

DVĚ MALÉ ZPĚVOHRY – PSANÍČKO NA CESTÁCH, opus 79/a (1941) – dětská divadelní zpěvohra pro sóla, sbor a komorní orchestr na libreto Jaroslava a Petra Kříčkových. Námětem pro tuto hru se stala *Poštácká pohádka* Karla Čapka.

DVĚ MALÉ ZPĚVOHRY – OŽIVLÉ LOUTKY, opus 79/b (1941) – druhá dětská divadelní zpěvohra pro sóla, sbor a komorní orchestr na libreto Jaroslava Kříčky, jenž se inspiroval z komedií a her Matěje Kopeckého.

JÁCHYM A JULIÁNA, opus 90 (1945-1948) – lidová opera v pěti obrazech komponovaná na slova básnické sbírky Bedřicha Beneše-Buchlovana.

ZÁHOŘANSKÝ HON, opus 98a (1949) – opera buffa o 4 dějstvích psaná na libreto Františka Kožíka dle námětu stejnojmenné povídky Aloise Jiráska.

KOLÉBKA, opus 101 (1950) – hudební veselohra o 3 dějstvích se zpěvy a tanci komponovaná podle povídky Aloise Jiráska.

TICHÝ DŮM, opus 105 (1951-1952) – opereta skládající se ze 4 obrazů psaná na libreto Jana Pakosty podle námětu z *Malostranských povídek* Jana Nerudy.

POLKA VÍTĚZÍ, opus 111 (1954) – opereta obsahující 3 dějství psaná na libreto Františka Kožíka.

ČESKÝ PAGANINI ANEB SLAVÍK A CHOPIN (1950-1951) – opereta o 3 jednáních psaná na libreto Jana Pakosty a Rudolfa Lampy.

CHARLOTTA A LOUPEŽNÍCI (1951) – veselohra o třech hudebních dějstvích podle námětu Emila Zoly.

CHUDÝ KEJKLÍŘ (1953) – hudební hra o 3 dějstvích se zpěvy a tanci, komponovaná podle divadelní hry Josefa Kajetána Tyla.

CIRKUS HUMBERTO (1955) – opereta o 4 obrazech komponovaná podle románu Eduarda Basse, k níž libreto zpracoval Dr. Josef Königsmark.

POHÁDKA O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH (1962) – dětská zpěvohra na námět pohádky Boženy Němcové v divadelní úpravě školačky Ivany Sommernitzové.

DVĚ KOMEDIE TELEVIZNÍ (1963) – dvojice operních drobností psaných na vlastní libreto Jaroslava Kříčky podle povídek O. Henryho.

2.4 Kantáty

POKUŠENÍ NA POUŠTI, opus 34 (1921-1922) – kantáta pro sólové hlasy, smíšený sbor, varhany a orchestr na slova Evangelia svatého Matouše, kapitola IV. (dle posledního vydání Kralické bible z roku 1613).

ZLODĚJKA JENNY, opus 47/a (1927) – baladická kantáta pro sólo soprán, smíšený sbor a orchestr psaná na slova básně Petra Křičky.

TYROLSKÉ ELEGIE, opus 53 (1930) – kantáta psaná na verše Karla Havlíčka Borovského pro tenorové sólo, mužský sbor a orchestr.

CHVALOZPĚV ŽENĚ, opus 60 (1933) – kantáta pro tenorové sólo a malý orchestr psaná na slova Šalamounova z Knihy přísloví.

STUDENTSKÉ VZPOMÍNKY, opus 55 (1934) – kantáta komponovaná pro sólo, smíšený sbor a orchestr na slova Jana Svítily-Karníka.

MORAVSKÁ KANTÁTA, opus 65 (1935-1936) – kantáta psaná pro malá sólo, smíšený sbor a orchestr na verše Jana Svítily-Karníka.

ZLATÝ KOLOVRAT, opus 84 (1943) – pohádková kantáta o šesti zpěvech pro sólové hlasy, smíšený sbor a orchestr komponovaná na báseň Karla Jaromíra Erbena.

TŘI JEZDCI (1947) – kantáta komponovaná na báseň Petra Křičky v úpravě pro smíšený sbor a orchestr.

PATERO HVĚZD NAD KREMLEM (1948) – drobná kantáta pro dvouhlasý dětský sbor s doprovodem klavíru psaná na text Marie Pujmanové.

SLOVÁCKÁ PĚSNIČKA (1952) – drobná čtyřdílňá kantáta pro smíšený sbor bez doprovodu hudebních nástrojů, ale s libovolnými mezihrami lesního rohu. Komponována na text Otto Strachoty.

JARO V NEDOŠÍNSKÉM KRAJI (1954) – kantáta v úpravě pro sólové hlasy, smíšený sbor a orchestr psaná na slova Marie Metyšové podle motivů a veršů Aloise Jiráska.

***BLAHOPŘÁNÍ ANEB VINŠOVÁNÍ MALÉŘI KARLU NĚMCOVI
CHLÁDKOVÝMU*** (1954) – malá gratulační kantáta v úpravě pro dvouhlasý sbor
dívčích a chlapeckých hlasů s klavírním doprovodem psaná na slova Pavly Křičkové.

PRAZE (1959-1960) – kantáta pro smíšený sbor a symfonický orchestr komponovaná
na verše Františka Halase.

2.5 Duchovní hudba

VALAŠSKÁ JITŘNÍ MŠE PASTORÁLNÍ, opus 80 (1941) – česká pastorální lidová mše v úpravě pro smíšený sbor, malý orchestr a varhany komponovaná na text Františka Táborského.

DVĚ CÍRKEVNÍ VLOŽKY (1907-1908) – komponovány pro sólový hlas s doprovodem lesního rohu, houslí a varhan. *1. O sanctissima, 2. Ave Maria.*

ZDRÁVA BUĎ, NEBES KRÁLOVNO (1915) – kostelní píseň s doprovodem varhan v úpravě Jaroslava Křičky.

MEŠNÍ PÍSEŇ PRO LID (1933) – píseň k bohoslužbě pro lidový zpěv chrámový s doprovodem varhan psaná na slova Jana Svítla-Karníka.

ZDRÁVAS, KRÁLOVNO A JINÉ MARIÁNSKÉ ZPĚVY (1941-1967) – souhrn chrámových písní pro různé hlasy s doprovodem varhan.

- 1. Ave Maria* (1941) – píseň v úpravě pro nižší hlas s doprovodem varhan.
- 2. Angelus* (1941) – mezzosopránová píseň s doprovodem houslí, violoncella a varhan.
- 3. Ave, Regina coelorum* (1949) – píseň pro smíšený sbor a varhany na latinský text.
- 4. Zdrávas, královno!* (1951) – chrámová píseň pro sólový hlas a varhany.
- 5. Píseň k svátku nanebevzetí blahoslavené Marie Panny* (1951) – bohoslužebná píseň pro sólový hlas s doprovodem varhan na český text Františka Kašpara.
- 6. Regina coeli laetare* (1954) – sborová duchovní píseň unisono na latinský liturgický text.
- 7. O Sanctissima!* (1956) – píseň pro střední hlas na latinský liturgický text.
- 8. Mariánská sekvence o navštívení Panny Marie* (1966) – pro střední hlas a varhany.
- 9. Ave Maria II.* (1959) – duchovní píseň pro střední hlas s doprovodem varhan.
- 10. Heslo Svatohostýnské* (1967) – chrámová píseň pro zpěv a varhany na vlastní text.

MEŠNÍ PÍSEŇ K UCTĚNÍ ANDĚLŮ STRÁŽNÝCH (1943) – psána pro lidový zpěv chrámový s doprovodem varhan na text Františka Xavera Kašpara.

TŘI PÍSNĚ MARIÁNSKÉ (1944) – soubor tří písní v úpravě pro jednohlasý zpěv s doprovodem varhan psaných na slova Jana Dolného a Jana Rokyty.

DUCHOVNÍ ZPĚVY I. (1944-1956) – soubor duchovních zpěvů s doprovodem varhan.

1. *Invocatio Spiritus Sancti* (1944) – duchovní zpěv pro smíšený sbor a varhany.
2. *Ecce sacerdos jubilans* (1948) – píseň v latinském jazyce pro smíšený sbor.
3. *Tantum Ergo* (1949) – smíšený sbor s doprovodem varhan na latinský text.
4. *Lumen Christi* (1956) – velikonoční vložka pro smíšený sbor a varhany na text Jana Svítla-Karníka.

ČESKÉ CHVALOZPĚVY (1946-1952) – soubor duchovních písní s průvodem varhan.

1. *Chvalte ústa* (1946) – smíšený sbor a s doprovodem varhan na český liturgický text.
2. *Píseň k svatému Prokopu* (1949) – píseň na slova Jana Zahradníčka pro lidový zpěv.
3. *Chvaltež Pána* (1950) – sólová píseň na slova žalmu pro bas s doprovodem varhan.
4. *Chvalozpěv Díků* (1952) – sólový duchovní zpěv na text Jaroslava Vrchlického.
5. *Litanie k nejsvětějšímu jménu Ježíš* (1954) – lidový zpěv chrámový na liturgický text.

PATERO SBORŮ A PÍSNÍ K POCTĚ SVATÉHO VOJTĚCHA (1947) – soubor duchovních zpěvů v úpravě pro sólový hlas a sbor s doprovodem varhan na texty Václava Říhy a neznámých autorů. 1. *Píseň svatovojtěšská*, 2. *Hymnus ad sanctum Adalbertum*, 3. *Výčitka svatého Vojtěcha*, 4. *Prosba k svatému Vojtěchu*, 5. *Píseň svatovojtěšská*.

MARIÁNSKÉ ZPĚVY (1948) – cyklus šesti písní k mariánským svátkům na slova svatého Bernarda, Konráda Kubeše, Marie Tesařové, Prokopa Zaletěla a neznámého autora. 1. *Hvězdy nebeská*, 2. *Matičko Boží*, 3. *Odkaz*, 4. *Matka Sedmibolestná*, 5. *Rány osudu*, 6. *Ó vítej, Panno Maria*.

MISSA BREVIS IN H (1948) – mše pro smíšený sbor s doprovodem varhan na liturgický text. 1. *Kyrie*, 2. *Gloria*, 3. *Credo*, 4. *Sanctus*, 5. *Benedictus*, 6. *Agnus Dei*.

AVE VERUM CORPUS (1948) – duchovní zpěv na latinský text pro smíšený sbor s doprovodem varhan.

O SALUTARIS HOSTIA (1949) – duchovní zpěv na latinský text pro smíšený sbor.

AVE REGINA COELORUM (1949) – duchovní zpěv na latinský text pro smíšený sbor.

REQUIEM IN MEMORIAM FRATRIS DILECTISSIMI (1949) – smuteční mše v úpravě pro smíšený sbor a varhany. Dále možný doprovod smyčcového orchestru, tři trombonů a tympanů ad libitum.

KOSTELNÍ PÍSNĚ PRO DĚTI (1949) – cyklus šesti písní s doprovodem varhan na slova Františka Střížkovského. 1. *Píseň před svatým přijímáním*, 2. *Píseň po svatém přijímání*, 3. *Jak jsi krásné, Jezulátko*, 4. *Schránka*, 5. *Duše a Ježíš*, 6. *Hostie Bílá*.

DVĚ POUŤOVÉ VLOŽKY MARIÁNSKÉ (1950) – dvojice duchovních zpěvů s doprovodem varhan na texty Františka Střížkovského a Františka Sušila. 1. *Nanebevzatá*, 2. *Dnes Matka Páně*.

DVA CHVALOZPĚVY (1950) – dvojice písní na slova Jana Svítily-Karníka a text Písma svatého. 1. *Vlaj, Duše svatý*, 2. *Hlasem radostným*.

ŠUMAVSKÁ VÁNOČNÍ MŠE F DUR (1951) – mše pro smíšený sbor a varhany na slova Františka Kašpara. Součástí je také *Šumavská ukolébavka* v úpravě pro dvouhlasý ženský sbor s doprovodem varhan a malého orchestru komponovaná na slova Jana Jáši.

MEŠNÍ PÍSEŇ VÁNOČNÍ (1952) – vánoční píseň pro chrámový lidový zpěv s doprovodem varhan na text Jana Filipa.

ZDRÁVAS, MARIA - MEŠNÍ PÍSEŇ I. (1952) – mešní píseň v úpravě pro lidový zpěv chrámový s doprovodem varhan psaná na text Vladimíra Šťastného.

MEŠNÍ PÍSNĚ III. (1952-1963) – soubor písní pro lidový zpěv chrámový a varhany
1. *Mešní píseň pro lid* (1933) – bohoslužebná píseň na slova Jana Svítily-Karníka.
2. *K Panně Marii, královně apoštolů* (1952) – mešní píseň na slova Dr. Čenka Tomíško.
3. *V zkroušenosti srdce svého* (1952) – mešní píseň na slova Dr. Čenka Tomíško.
4. *Zdravas, Matko* (1952) - mešní píseň pro lidový zpěv chrámový na text Dr. Tomíško.
5. *Vánoční mešní píseň* (1962) – píseň pro zpěv a varhany na slova Jana Chvátala.
6. *Mešní píseň ke svatému Mikuláši* (1963) – psána pro zpěv a varhany na text Jana Chvátala.

MEŠNÍ PÍSEŇ VÁNOČNÍ C DUR (1952) – psána v úpravě pro smíšený sbor s doprovodem varhan na text Dr. Čeňka Tomíško.

MISSA CANTABILIS IN F (1952) – mše pro smíšený sbor a varhany na latinský text.

DĚTSKÁ MEŠNÍ PÍSEŇ VÁNOČNÍ (1953) – píseň v úpravě pro dva dětské hlasy s doprovodem varhan na slova Antonína Slámy.

DUCHOVNÍ ZPĚVY II. (1953-1966) – soubor chrámových zpěvů na liturgický text.

1. *In Spiritu Humilitatis* (1953) – jednohlasé sborové offertorium psané na text liturgie.

2. *Victimae paschali laudes* (1962) – duchovní zpěv pro sbor unisono a varhany.

3. *Lauda, Sion, Salvatorem* (1963) – zpěv pro soprán, alt a varhany v latinském jazyce.

4. *Veni, Sancte Spiritus* (1963) – svatodušní sekvence pro dva ženské hlasy a varhany.

5. *Lumen Christi* (1964) – velikonoční mešní vložka pro dvouhlasý sbor a varhany.

6. *In Domino speravit* (1964) – duchovní zpěv pro tenor a varhany na latinský text.

7. *Prázdný hrob* (1964) – duchovní zpěv pro mužský sbor na text Blahoslava Košťáka.

8. *Kouzlo Velkého pátku* (1966) – duchovní zpěv pro střední hlas a varhany na verše Jana Svítla-Karníka.

SVÁTEČNÍ SBORY KE CTI SVATÉHO PETRA A PAVLA (1958) – dvojice smíšených sborů s doprovodem varhan na texty Dr. Čeňka Tomíško a Františka Střížkovského. 1. *Sláva, sláva*, 2. *Blažení církve otcové*.

MEŠNÍ PÍSEŇ PRO KELECKÝ DVŮR (1958) – dvojice písní na texty Františka Střížkovského. 1. *Mešní píseň k svatému Petru a Pavlovi*, 2. *O věrozvěstech slovanských*.

VÁNOČNÍ KOLEDA LIDOVÁ (1962) – píseň v úpravě pro chrámový lidový zpěv s doprovodem varhan.

DVACATERO DÍKŮ VZDÁVANÝCH BOHU (1966-1967) - chvalo zpěv v úpravě pro sólový baryton, smíšený sbor a orchestr na slova hymnu svatého Františka z Assisi.

ZPĚVY PŘED ROZLOUČENÍM (1968-1969) – chrámové písně komponované na texty biblických žalmů. 1. *Tentož jest den*, 2. *Lide můj*, 3. *Vstal pastýř dobrý*, 4. *Jako jelen touží*, 5. *Chvalte Pána*.

2.6 Další vokální tvorba

ODCHOD (1902) – melodram komponovaný na báseň Viktora Dyka

STRAKONICKÝ DUDÁK (1930) – scénická hudba se zpěvy a tanci k národní báčorce Josefa Kajetána Tyla

MATKA A SYN (1935) – melodram v úpravě pro ženský a mužský sólový hlas s doprovodem dvou klarinetů, fagotu, trubky, bubnu, klavíru, violoncella a kontrabasu. Byl zkomponován na slova Helly Wuhrmannové v překladu Pavly Moudré.

ZA ZDEŇKEM (1935) – melodram pro recitaci, zpěv a klavír na báseň Petra Kříčky.

3. PÍŠŇOVÝ CYKLUS SEVERNÍ NOCI

Písňový cyklus Severní noci byl zkomponován Jaroslavem Křičkou na texty Konstantina Dmitrijeviče Balmonta³⁷ v letech 1909 – 1910 a obsahuje čtyři písně *Albatros*, *Labuť*, *U skandinávských skal* a *Ukolébavka*.

Dvě písně z cyklu (*Albatros* a *Ukolébavka*) pocházejí z roku 1909, kdy Křička přebýval v Jekatěrinoslavi a právě zde byly také napsány. *Albatros* nesoucí lyriku smíšenou s pocity z ruského prostředí je písní velmi výrazovou, která hudebně dokonale popisuje melodickou linkou i klavírním doprovodem obrazy moře a samoty, zpracované v textu písně. Právě pro tento půvab a svou mistrnost byla píseň v roce 1910 ohodnocena cenou vídeňského Tonkünstlervereinu. Verše Konstantina Balmonta Křičku okouzly nejen svou přírodností, ale také něhou, která je zhudebněna v písni čtvrté. *Ukolébavka* je zdánlivě klidnou uspávkou, jež posluchače díky svým sekundovým postupům v melodické lince nenechá upustit od pozornosti. Po návratu do Čech, ale stále ještě ve stejné náladě a hudebním rozpoložení, napsal Křička v roce 1910 ještě dvě písně k tomuto celku. *Labuť*, popisující poslední chvíle života stvoření, jenž má uzavřít svou životní pouť krásnou, avšak tesknou písní a *U Skandinávských skal*, což je vrcholná píseň cyklu Severní noci, popisující krásnou, ale drsnou a chladnou přírodu, které se člověk alespoň na chvíli touží přiblížit.

Celý cyklus poprvé zazněl v dubnu roku 2010 v Umělecké besedě v Praze, dále pak byl úspěšně uveden roku 1916 ve Vídni. V roce 1919 byla instrumentována píseň *Albatros* a v roce 1923 i zbylé tři písně – *Labuť*, *Ukolébavka* a *U skandinávských skal*.

³⁷ Konstantin Dmitrijevič Balmont (1847-1942) byl ruský básník a překladatel. Ovládal plyně šestnáct jazyků, jeho tvorba je tedy rozsáhlá nejen počtem sbírek, ale také rozmanitostí překladů veršů. Mnoho jeho básní bylo zhudebněno.

Studoval gymnázium v Šuje, odkud byl vyloučen z důvodu politické angažovanosti. Studia dokončil na gymnáziu ve Vladimíru. V roce 1886 nastoupil na Univerzitu v Moskvě, kde kvůli své účasti na veřejných demonstracích opět nemohl setrvat. V této době se pokusil neúspěšně o sebevraždu. Po delší rekonvalescenci začal opět psát básně a následně emigroval do Paříže, kde se stal známým a věhlasným symbolikem, uznávaným pro zvukomalebnost v impresionistickém duchu. Toužil však po návratu do vlasti, proto odjel v roce 1916 zpět do Moskvy. O necelý rok později vypukla říjnová revoluce a Balmont, jakožto odpůrce, opět uprchl – nejprve do Německa a později do Francie, kde žil v Paříži v chudobě až do své smrti v roce 1942.

Celý cyklus byl několikrát nahrán v Rozhlase. Z nejznámějších je verze Richarda Nováka³⁸, natočená v roce 1974 nejprve za klavírního doprovodu Cyrila Klimeše a v roce 1975 za spolupráce Státní Filharmonie Brno pod vedením Františka Jílka. Další známou verzí je nahrávka z roku 1995 v podání mezzosopranistky Magdalény Kožené³⁹ za klavírní spolupráce s Ludovítem Marcingerem.

³⁸ Richard Novák (narozen 1931 v Rozseči) je český operní pěvec, skladatel a varhaník. V roce 1955 absolvoval brněnskou Konzervatoř, o šest let později se stal laureátem pěvecké soutěže v Toulouse a následně i v Hertogenbosch. Od roku 1954 působil jakožto sólista opery Státního divadla v Ostravě a později na téže postu v Janáčkově opeře v Brně.

³⁹ Magdaléna Kožená (narozena 1973 v Brně) je česká operní pěvkyně a zároveň mezzosopranistka světového jména. Absolvovala Konzervatoř v Brně a poté studovala zpěv na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Po ukončení studií se začala aktivně zapojovat do světa pěveckého dění a to po celém světě, vystupuje pravidelně na známých prestižních operních jevištích. Zúčastnila se také na různých světových pěveckých soutěžích a získala tak mnohá ocenění.

3.1 Albatros

*Kdes nad šírou tou dálavou,
kdes nad šírým okeánem
křídel údery vzduch noční brázdě
spěl pták albatros,
jako království svému se těšil
bezdným šírým těm tmám
a jedva rozkolébán se houpal pod ním okeán.
Mračnem skryt měsíc bílý ve výši
na obloze chladné sám a sám tiše plul,
sám a sám v širé dáli té plál...
Jaká slast býti silný a pyšný a věčně volný!
Věčně sám tak být! Albatros!
Moře...i mír...tichá noc!*

Skladba v šestidobém taktu je napsána v tónině e moll. Rozsah pěveckého partu se pohybuje od h po fis², tempově je píseň označena Andante con moto a její forma je dvoudílná s codou.

Andante con moto. Jaroslav Křička, Op. 14, 1.

p

Kdes nad ší - rou tou
Ü - ber ein - sa - mem
Tout là - haut dans le

p legato poco sfz sfz

con ped.

Obrázek č. 1 – Albatros (1. - 2. takt)

První takt přede hry slouží následně po další tři takty jako ostinátní doprovod, založený na tónice a sníženém sedmém studni (d moll), obohacených o melodické tóny - průchody a střídavé tóny. Každý z těchto taktů tvoří melodickou i dynamickou vlnu, což značně symbolizuje moře. Ve druhém taktu nastupuje pěvecká linka, která zpočátku

deklamuje text pouze na tónu e¹. Již v prvních dvou taktech jsou půlové noty v pomalém tempu (andante con moto) zvukomalbou na slovech „širou“ a „dálavou“. Právě v tomto úvodním čtyřtakti je polohou pěvecké linky ustrnutím na jednom tónu a již zmíněným doprovodem navozena tajemná atmosféra širého oceánu. Pátým taktem začíná melodická i harmonická evoluce, čerpající z úvodního čtyřtakti. Zvukomalebně příznačné je použití triol v doprovodu na slově „úderý“, oproti kterým má pěvecká linka osminové noty, čímž vzniká rytmus dvě proti třem. Od taktu dva po takt sedm je první dvojperioda (tři takty předvětí, tři takty závětí), přičemž předvětí je postaveno na statickém tónu e¹ a závětí i přes evoluci taktěz setrvává ve spodní hlasové poloze. K první gradaci dochází v taktu osm a to vyvedením melodie do střední hlasové polohy a harmonizací frygickým akordem za tónické prodlevy v base. Dále jsou používány akordy sedmého stupně a třetího stupně, často v podobě septakordu. Nad tím plynoucí melodická linka je nadále uzpůsobena textu a ve volné melodice má vrchol na začátku taktu desátého. První část končí dohrou od taktu 13, kde se navrácí model z úvodních čtyř taktů.

V první části užívá Křička aiolské anebo frygické stupnice, což dodává zhudebnění textu potřebný tajemný charakter zobrazující temnotu noci, zejména vyhýbáním se citlivému tónu.

Poco più mosso.

Mrač.nem skryt mě.síc bí . lý ve vý . ši na
 Ganz ver . hüllt von den Wöl.ken im Ä . ther auf
 Par de . là les nu . a . ges la lu . . ne flot .

Obrázek č. 2 – Albatros (15. – 17. takt)

Druhá část začíná předtaktím šestnáctého taktu změnou předznamenání do stejnojmenné tóniny E dur. Začíná neustále se opakujícím harmonickým schématem tóniky (E dur) a tvrdě malého septakordu sedmého stupně, což poslechově umožňuje

melodii zůstávat ve frygické stupnici (ne absolutní výškou tónu). Druhá část začíná opět dvojperiodou (tři plus tři takty), v jejímž předvětí je výše zmíněná frygická stupnice. Závětí však stupnici tuto modalitu nezdůvodňuje (stupnici nedodrží). Druhá polovina druhé části je vrcholem celé skladby. Odehrává se v subdominantní tónině (A dur) a začíná předtaktím 22. taktu, nejprve gradační předehtou a poté v tempu rubato v nejvyšší poloze této skladby zhudebnující slova největšího obdivu (*silný, pyšný, věčně volný*).

Průběh skladby zklidňuje dohra druhé části, kterou se dostáváme k závěrečné codě, začínající taktem 34. Tento závěr skladby je označen Andante tranquillo a začíná v tónině mollové subdominanty (a moll) a končí ve stejnojmenné tónině (E dur). Melodie je opět prostá a klidná (slova moře, mír, tichá noc). Doprovod zpočátku čerpá z úvodního čtyřtaktí a změnou tóniny (a moll) se stává autonomní dohrou.

Po většinu skladby zajišťuje doprovodný klavír komplementární rytmus, který dodává celé písni stálou hybnost. Melodie pěvecké linky je zpočátku statická, rozvíjí se pozvolně. Ke změně dochází v druhé části, zejména v její druhé polovině, kdy jsou častější i větší intervalové skoky a celkově se zvyšuje poloha pěveckého partu. Coda se potom navrácí ke statickosti úvodu první části.

3.2 Labuť

Záliv spí i vítr ztich' a dříme tuň.

Jenom tam, kde rákosí se chví,

čísí píseň hořce pláče toužebná,

jako nářek zní, jak sten.

To tam pláče labuť v smrti náruči,

její píseň loučení je zpěv;

a na západě hasne záplava,

matně plá... a klesá noc.

Proč tak teskně pláčí její žaloby?

Proč tak bouřně chví se její hrud'?

Snad že duše její touží zmírajíc,

sen své lásky volá marně zpět?!

Druhá píseň z cyklu je napsána v tempu Andante, v celém taktu a autor ji zapsal do tóniny g moll. Rozsah pěvecké linky se pohybuje od h po f².

Andante. *p*

Zá - liv spí i ví - tr ztich' a dří - me tuň.
Still die Bucht, es ruht der Wind, es träumt der See.
Dans le fjord le vent se tait, le flot s'en-dort. *espr.*

pp

pp *f* *pp*

ped. * *ped.* * *ped.* * *con ped.*

cresc.

Je - nom tam, kde rá - ko - sí se chví, či - si pí - seň
A - ber dort, wo leis' das Schilf er - beb't, klingt ein trau - rig
Mais sou - dain dans les ro - seaux trem - blants quel-quin chante, et

Obrázek č. 3 – Labuť (1. – 7. takt)

Začátek písně není tonálně pevně ukotvený, avšak v doprovodném klavíru, kterým celá skladba začíná, je naznačen začátek na sníženém II. stupni. Již v prvním taktu začínající

pěvecký part doplňuje harmonii a výsledkem je zmenšeně malý septakord na V. stupni, který se od 3. taktu střídá s tónikou (g moll). Počátek klavírního i pěveckého partu se pohybuje na pomezí malé a jednočárkované oktávy, ve slabé dynamice. Ve spojení s textem působí zvukomalebně („záliv spí“, „i vítr ztich“).

V mezihře začínající předtaktím 5. taktu se ozývá nápadné obtáčení tónu g vrchním i spodním citlivým tónem (as, fis). Lze zde mluvit o alterované dominantě, avšak celá tato píseň se značně vymyká tonálnímu rámci a tak je i takováto harmonická analýza latentní.

Předtaktím šestého taktu začíná druhá pěvecká fráze, která již opouští pomyslné ukotvení na tónu f¹ a spolu s rozvinutím klavírního partu se rozsahově i dynamicky rozšiřuje. Fráze končí v osmém taktu vzestupným oktávovým zvoláním na slovo „toužebná“. Toto místo tvoří vrchol první části, po níž následuje dvoutaktové dynamické i rozsahové zklidnění.

Kontrastní hudební úsek začíná předtaktím 13. taktu. Charakterizuje jej začínání pěvecké fráze vzestupnou oktávou, dále chromaticky klesající bas doprovodného klavíru a stálá protivěta klavírní melodie. Pěvecky náročnější část pak začíná od taktu 17., kde autor zvyšuje dramatickosti písni většími intervalovými skoky a větší chromatičností, což trvá do taktu 20. Celá tato hudební plocha končí 21. taktům dramatickou bitonální klavírní mezihrou. Ta předznamenává samotný vrchol celé písně, který se odehrává se ve třetí hudební ploše.

noe.
Nacht.
- cend.

mf con passione (rubato)

Proč tak te - skně plá - čí je - jí
War - um klagt sein Lied so bit - ter
Pour - quoi son chant est - il si

mf con passione (rubato)

Obrázek č. 4 – Labuť (20. – 22. takt)

Tato plocha je hudebně úzce svázána s textem, který obsahuje naléhavé otázky („Proč tak teskně pláčí její žaloby? Proč tak bouřně chví se její hrud?“). Tato nejistota z textu je opět vyjádřena i hudebními prvky v doprovodném partu, za pomoci již zmíněné

bitonality. Samotný závěr této skladby v klavírním doprovodu čerpá z úvodní části, avšak za použití jiné harmonie a především zcela odlišné sólové linky. Tento poslední úsek začíná 26. a končí 31. taktem. Následuje dohra, která opět viditelně čerpá z úvodního hudebního úseku, zde již hudebním zpracováním podobnějším svému původnímu provedení.

Tato skladba se skládá za čtyř částí. První tři hudební plochy jsou na sobě nezávislé a vzájemně kontrastní. Čtvrtý úsek lze chápat dvěma způsoby – buďto jako velmi upravenou reprízu první části (a') nebo jako svébytný závěrečný díl, který ze začátku skladby pouze čerpá. Forma tedy může být vyjádřena dvěma způsoby: a – b – c – d nebo a – b – c – a'.

3.3 Ukolébavka

Lehký vítr spáti šel,
bledý večer dohořel,
s nebe hvězdné plameny
sladce žádají tě: spi!
Sudby nemusíš se bát,
já tě budu kolébat,
jako chůva zapěju:
báju, bajušky, bajú.
Ten, kdo osten hoře zná,
v temné noci oddychá;
všecko dříme, všecko sní
v tiché době půlnoční;
dříme pták i květ i sad,
oddechni i ty, jdi spát.
Celou noc ti propěju:
báju, bajušky, bajú...

Skladba je v celém taktu, v tónině Es dur, tempo Andantino – S humorem, rozsah pěvecké linky od hes po es². Forma kompozice je malá písňová.

Lehce, s humorem (v klidném pohybu). Jaroslav Křička, Op.14, 3.
Leicht, mit Humor (ruhig bewegt). Andantino.

Leh.ký ví - tr spá - ti šel,
Schla - fen ging der lei - se Wind,
Le - zé - phyr lé - ger se tait,

sempre pp

Obrázek č. 5 – Ukolébavka (1. – 2. takt)

Skladba začíná taktovou předehrou, ze které je již patrná harmonie prvního dílu (a). Jsou to základní funkce ve formě septakordu. První část je melodicky tvořena dvojperiodou – dva plus dva, přičemž předvětí i závětí tvoří dva totožné takty.

Výjimkou je jen rozdílné ukončení celé této části. Celá tato část inklinuje k tónu b¹, kterým začíná i končí každý z prvních čtyř taktů, opět s výjimkou zakončení celé části. V šestém taktu začíná kontrastní část (b), která má jen dva takty a má výrazný chromatický charakter v melodii stoupající. V každém z obou taktů se doprovod svým rozsahem rozvíjí od úvodní sekundy až po sextu, čímž vytváří mírnou gradaci. Osmým taktem začíná třetí kontrastní hudební myšlenka, odlehčená staccatem v doprovodném klavíru. Podobně deklamační charakter má i pěvecký part.

The image shows a musical score for a lullaby, measures 5-9. It consists of two systems of music. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line has lyrics in German, French, and English. The piano accompaniment consists of chords and moving lines in both hands. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The score is in B-flat major and 3/4 time. Tempo markings include 'poco rit.', 'a tempo', and 'rit.'.

Obrázek č. 6 – Ukolébavka (5. – 9. takt)

Od taktu dvanáct se opakuje úvodní pěvecká dvojperioda (a'), která je zcela totožná s úvodní dvojperiodou. Obohacený je avšak doprovod, ve kterém je zvýšená hybnost šestnáctinovými notami. Kontrastní myšlenka (b') má opět dva takty a stupňující chromatický charakter. Hybnost doprovodu je zvýšena šestnáctinovými triolami na stejném harmonickém základu. Opět se v každém taktu rozvíjí. Poslední část (c') vychází z dílu c, avšak po úvodních třech taktech přichází zcela nové zakončení (coda) se změnou metra (takt dvoučtvrt'ový, tříčtvrt'ový i celý) a čtyřtaktovou dohrou.

Píseň je složena ze tří velmi kontrastních částí, přičemž první je velmi melodická a libozvučná, druhá naopak dramatizuje svou chromatičností a třetí, postavená na stejné melodičnosti jako první, je znepravidelněna korunami na konci frází.

3.4 U Skandinávských skal

*Dřímou již útesy skalní,
ten dávný kdys Normanův úkryt,
sosnový háj temným pláštěm
jen chrání tu skalnatou hrud'.
Nebe tak truchlé a prázdné
jak žal zašlých snů, mrtvých přání,
noc temná nastoupila
svou tesklivou pouť beze hvězd.
Láská se ku břehu moře
svou laškovnou hrou vln a pěn,
srdce se bouří a dme,
jakous podivnou touhou se chví!
S přírodou touží se slíti
tou krásnou, tou mocnou a věčnou,
kapkou chce být ve Vesmíru,
píseň svou slít s písni tvou, ó Moře!*

Dvoudílná píseň se skládá z prvního expozičního a druhého evolučního dílu. První (A) je tonální (f moll), charakterizuje jej ukotvení kvintovým basem a sextola s pauzou místo první noty, která se v doprovodném klavíru vždy rozvíjí stejným způsobem:

Andante maestoso.

pp 3

p marcato

con ped.

Dě

Obrázek č. 7 – U skandinávských skal (1. takt)

Pozoruhodné je metrum ve čtyřpůlovém taktu - k předehře, kde se zmíněný motiv opakuje čtyřikrát je tedy potřeba jednoho taktu. V následujícím taktu nastupuje pěvecká linka, která je po celou první část v nízké poloze. Působí to vzhledem

ke zhudebňovanému textu velmi zvukomalebně (*dřímou již útesy skalní; sosnový háj temným pláštěm jen chrání tu skalnatou hrud*). Harmonický model předešlý T-D-VII-D se zde dvakrát téměř doslovně opakuje. Vzhledem ke zvýšenému šestému stupni lze tento úsek označit jako dórský. První fráze (a) se stále drží pevné toniky f moll, což se ovšem mění s nastupujícím dílem (b) v pátém taktu. Harmonie nejprve směřuje do paralelní tóniny (As dur) a v závěru tohoto dílu moduluje zpět do f moll. Melodická linka se zde pomalu zvedá a dochází k prvnímu malému vrcholu skladby, který je v rámci části A největším. V desátém taktu nastupuje díl a', který sice v pětičtvrtovém taktu, ale zpočátku doslovně reprizuje díl a, harmonicky i melodicky. Dvanáctý takt je mezivětou mezi hlavními částmi A a B.

The image shows a musical score for two staves. The top staff is the vocal line, and the bottom staff is the piano accompaniment. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/2. The score includes lyrics in three languages: Czech, German, and French. The piano part features dynamic markings such as *mf rapido* and *pp espress.* and includes triplet markings. The score is divided into two systems, with the first system ending at measure 12 and the second system starting at measure 13.

Obrázek č. 8 – U skandinávských skal (12. – 13. takt)

Celá část A je poklidná, což je v kontrastu s exponovanou dramatickou částí B, která začíná 13 taktem a tématicky z prvního nečerpá - je zpracován fantazijně. Zvyšuje se v něm hybnost doprovodnými šestnáctinovými triolami, neustále lemujícími dvoučárkovanou oktávou. Nový charakter také dodává změna předznamenání naznačující C dur, avšak častá harmonická vybočení a modulace dávají této tónice zaznít až v samotném závěru. Počáteční model klavíru je alterovaným druhým stupněm rozvedeným do sextakordu dočasné toniky G dur. Tento model se později transponuje do vyšších tónin. Rytmicky je doprovod jakýmsi ostinátem. Melodie se pak deklamačně přizpůsobuje aktuálně zhudebňovanému slovu. Od dvacátého taktu se harmonický

průběh stává stabilnější, díky oktávovému basu. Harmonicky se navrácí výše zmíněný model části A, o dva takty později s přidanou kvintou v basu - obojí je ekvivalentem začátku celé skladby. Dechově náročné držení tónu d^2 téměř po tři takty výstižně zhudebňuje „věčnou kapku“. Samotný vrchol skladby přichází ve dvaatřicátém taktu, kde již je gradace předejmuta zhuštěním sazby doprovodného klavíru a postupným zvyšováním polohy sólového hlasu. Od tohoto taktu již harmonický děj směřuje k závěrečné tónice C dur. Celá skladba má 36 taktů a je vyvrcholením cyklu Severní noci.

3.5 Shrnutí hudební řeči písňového cyklu *Severní noci*

Formálně jsou všechny písně tohoto cyklu zařaditelné do písňových forem, nejčastěji dvojdílných, nebo třídílných. Největší rozsah tvoří formálně třídílná písňová forma s reprízou. Jednotlivá hlavní témata jsou většinou prokomponovaná a objevují se v rámci skladby několikrát, buď jako harmonický či rytmický model, nebo jako repríza. Tonálně lze některé úseky jednoduše zařadit, autor však používá i bohatě alterované postupy, bitonalitu a místy až z tohoto hlediska obtížně analyzovatelnou atonalitu. Velmi často autor užívá některé z klasických modalit. V průběhu cyklu se vystřídají prakticky všechny. Z hlediska harmonie se Kříčka snaží vyhnout klasickému harmonickému klišé autentického nebo plagálního závěru, očekávaných harmonických spojů apod. Jeho hudba však s obohacením modalit a bitonalit většinu hudebního průběhu *Severních nocí* z klasické harmonie vychází.

Melodie jde většinou ruku v ruce s celkovým výrazem skladby - obojí je podřízeno právě zhudebňovanému textu, který je pro Kříčku prioritní a velký důraz je kladen na zvukomalebnost jednotlivých textových pasáží. Jde o tak důležitou složku, že je jí místy podřízen veškerý ostatní kompoziční materiál (harmonie, rytmus, zpěvní poloha, dokonce i forma). Interpretačně je cyklus poměrně náročný z hlediska nácvičku i výrazu. Čistota a působení písní tedy zůstává plně závislé na podání konkrétního interpreta.

Závěr

Z žánrově různorodé a velmi rozsáhlé vokální tvorby Jaroslava Křičky jsem se ve své diplomové práci zaměřila na písňový cyklus Severní noci, jelikož právě pro písňovou tvorbu je Křička uznáván.

Téma diplomové práce souvisí s mým absolventským koncertem, uskutečněným 20. listopadu 2014 v Kapli Božího Těla na Hudební katedře Univerzity Palackého v Olomouci, kde byly dvě písně ze jmenovaného cyklu uvedeny. Cyklus Severní noci se skládá ze čtyř písní pro nižší hlas s doprovodem klavíru. Písně byly komponovány v letech 1909-1910 a jedná se o autorovo 14. opusové dílo. Rozbor těchto písní v rámci hudební a pěvecké analýzy jsem zpracovala do třetí části a to včetně shrnutí celého cyklu jako celku.

Práce je souhrnně rozčleněna do tří kapitol. Již zmiňovanému rozboru ve třetí části předchází v kapitole první stav bádání o Jaroslavu Křičkovi, na což dále navazuje podkapitola o jeho životě a díle obecně. V kapitole druhé je po úvodní všeobecné charakteristice o jeho vokální tvorbě zpracován celkový přehled písňové a sborové tvorby i dalších skladeb, které do vokální tvorby spadají. Zpracovat tuto tvorbu bylo značnou výzvou, zejména pro počáteční nedostupnost potřebného množství informací. Sumarizace díla, ze kterých jsem čerpala, byly mnohdy nepřesné a prameny pro exaktní vytvoření základů mé práce nepoužitelné. Bylo tedy třeba čerpat z obsáhlejšího počtu zdrojů. Křička své dílo označoval opusy sám. V některých případech se opusová čísla liší nebo zdvojují. Seznamy jsou v druhé kapitole uvedeny dle opusových čísel a u neopusované tvorby následně vypsány chronologicky. Rozbory ve třetí kapitole obsahují vždy text dané písně, dále formu z hlediska analýzy, průběh harmonizace ve spojení s obsahem veršů a vedením melodické linky i interpretační zajímavosti.

Diplomová práce by svým zaměřením měla být pomůckou pro všechny, kdo se zajímají o vokální tvorbu Jaroslava Křičky a konkrétně o písňový cyklus Severní noci.

Resumé

Tato diplomová práce pojednává o českém hudebním skladateli Jaroslavu Křičkovi a jeho vokální tvorbě se zaměřením na písňový cyklus Severní noci. Obsahuje celkový přehled vokální tvorby Jaroslava Křičky a hlavně pak rozbor čtyř písní výše jmenovaného cyklu po stránce hudební i pěvecké řeči. Práce dále úzce souvisí s absolventským koncertem a tvoří k němu teoretickou část.

Klíčová slova

Jaroslav Křička, písňový cyklus Severní noci, píseň, cyklus, vokální tvorba, analýza, interpretace, kompozice

Summary

This diploma thesis deals with the Czech composer Jaroslav Křička and his vocal music with a focus on the song cycle “Severní noci“ (“The Northern Nights”). It contains a general overview of vocal scores by Jaroslav Křička and the analysis of four songs, from the above mentioned cycle, from the point of music and singing speech, in particular. The thesis is also closely related to the graduation concert and forms its theoretical part.

Keywords

Jaroslav Křička, song cycle “The Northern Nights”, song, cycle, vocal music, analysis, interpretation, composition

PRAMENY A LITERATURA

Prameny

KŘIČKA, Jaroslav. *Severní noci, op. 14.* V. vydání. Praha: Hudební matice Umělecké besedy, 1942.

Literatura

1) Lexikografická literatura

BLUME, Friedrich a kolektiv. *Musik in Geschichte und Gegenwart.* Kassel: Bärenreiter-Verlag, 2001.

ČERNUŠÁK, Gracian; ŠTĚDRŮŇ, Bohumír; NOVÁČEK, Zdenko. *Česko-slovenský hudební slovník osob a institucí.* Svazek 1., A – L. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1963, s. 760-764.

ČERNUŠÁK, Gracian; ŠTĚDRŮŇ, Bohumír; NOVÁČEK, Zdenko. *Československý hudební slovník osob a institucí.* Svazek 2., M–Ž (Wuršer Vladimír). Praha: Státní hudební vydavatelství, 1965, s. 960.

GROVE, George a kolektiv. *The New Grove Dictionary of Music and Musicians.* New York: Grove, 2001.

HELPERT, Vladimír. *Pazdůrkův hudební slovník naučný.* Část osobní. II., Svazek první. A-M. / redaktoři Gracian Černušák a Vladimír Helfert. Brno: Nákladem Oldřicha Pazdůrky, 1937, s. 591-592.

2) Knihy

BAJER, Jiří; SYCHRA, Antonín. *Dějiny české hudební kultury 1890-1945.* Díl I.: 1890-1918. Praha: Academia, 1972.

BAJER, Jiří; SYCHRA, Antonín. *Dějiny české hudební kultury 1890-1945.* Díl II.: 1918-1945. Praha: Academia, 1981.

ČERNÝ, Jaromír a kolektiv. *Hudba v českých dějinách od středověku do nové doby.* Praha: Supraphon, 1989.

DOSTÁL, Jiří. *Jaroslav Křička.* Praha: Hudební matice Umělecké besedy, 1944.

FOJTÍKOVÁ, Lucie. *Jaroslav Křička: inventář fondu.* Praha: Národní muzeum - Muzeum české hudby, 1989.

HELPERT, Vladimír. *Česká moderní hudba (Studie o české hudební tvořivosti).* Olomouc: Index, 1936.

HRADIL, František Mít'a. *Jaroslav Křička: Úplná bibliografie skladatelského díla k 100. výročí autorova narození.* Praha: Městská knihovna, 1982.

KOVÁŘ, Petr. *Portrét Jaroslava Křičky.* Praha: Gramofonový klub, 1967.

MARTÍNKOVÁ, Alena. *Čeští skladatelé současnosti.* Praha: Panton, 1985.

PAZDÍREK, Oldřich. *Pazdírkův hudební slovník naučný.* Brno: Česká akademie věd a umění, 1937.

PLAVEC, Josef. *Dějiny české a slovenské hudby.* Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1964.

SMOLKA, Jaroslav a kolektiv. *Dějiny hudby.* Brno: TOGGA agency, 2001.

STOŽICKÝ, Jaroslav. *Hudba a škola I.* Praha: Supraphon, 1929.

TROJANOVÁ, Jaromíra. *Jaroslav Křička Personální bibliografie.* Brno: Státní vědecká knihovna, 1984.

VÁLEK, Jiří. *Italské hudební názvosloví,* Praha: Panton, 1991.

VÍTEK, Bohuslav. *Přehled dějin hudby.* Pardubice: Nakladatelství Luděk Šorm, 1994.

ZENKL, Luděk. *ABC hudebních forem.* Praha: Editio Praga, 1999.

3) Studie

DOLEŽIL, Hubert. *Jaroslav Křička (K 50. narozeninám)*. Praha: Tempo, XII., 1932-1933, č. 1, s. 1-11.

KŘIČKA, Jaroslav. *Jak jsem začal skládat o dětech a zvířatech*. Praha: Listy Hudební matice, roč. V, 1926, s. 103-104.

LÖWENBACH, Jan. *Jaroslav Křička (K 40. narozeninám)*. Praha: Listy Hudební matice, roč. II., 1922-1923, č. 1 - s. 8-15.

PLAVEC, Josef. *Přínos Jaroslava Křičky*. K 75. narozeninám skladatele. Praha: Hudební rozhledy, 1957, s. 657-659.

ŠTĚDRONĚ, Bohumír. *O mládí a skladbách Jaroslava Křičky*. In: Hudební národ (časopis pro mládež). V. ročník Hudební besídky, září 1932, č. 1, s. 11-14.

4) Diplomové práce

VEVERKOVÁ, Zuzana. *Písňový cyklus První touhy Jaroslava Křičky: diplomová práce*. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy, 2010. Vedoucí diplomové práce Mgr. Vladimír Richter.

PŘÍLOHY

Str. 125 Rodní a křestní kniha										na rok 1882							
Křestní a otec	Blah. úctě a den	Křestěnce					Otec				Matky		Křestitel		Kmotrův		
		Číslo dom.	Jmeno	Nábož. křest.	Pokřt. matrik.	Rod matrik.	Mřívostní matrik.	Jmeno, stav a rod	Nábož. křest.	Jmeno a stav jeho. Zkouš. bába	Jmeno	Stav a bydliště					
1	1882 26. 11.	263	Jaroslav	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1882 26. 11.	263	František	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1882 27. 11.	65	Melani	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1882 27. 11.	263	Jaroslav	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1882 31. 1.	6	Andita	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1882 4. 12.	263	Jan	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

Příloha č. 1 – Kopie matričního listu narození Jaroslava Kříčky

Absolventský pěvecký koncert

Kaple Božího Těla, Univerzitní 3, Olomouc

20. listopadu 2014, v 18 hodin

Zdeňka Grossová

ze třídy doc. MgA. Jaroslava Majtnera a MgA. Petra Martínka

Hosté:

Jakub Milde - zpěv

MgA. Petr Hostinský – klavírní spolupráce

Program

Ferdinand Sládek – Anička mlynářova (ze sbírky písní Náš poklad, Op. 25)

Ferdinand Sládek – Aj, hory, hory (ze sbírky písní Náš poklad, Op. 26)

Marco Antonio Cesti – Intorno all'ídol mio (z opery Orontea)

Alessandro Scarlatti – O cessate di piagarmi (arietta z opery Il Pompeo)

Eduard Grieg – Ein Schwan (z cyklu 6 písní, Op. 25)

Petr Iljič Čajkovskij – Jen ten, kdo touhu zná (píseň Mignony z cyklu 6 písní, Op. 6)

Petr Iljič Čajkovskij – Zapomenout tak brzy (romance z cyklu 6 písní, Op. 6)

Jan Václav Tomášek – Milé hory (op. 92)

Antonín Dvořák – Aj! Kterak trojhranec můj (z cyklu Cigánské melodie, Op. 55)

Antonín Dvořák – Dobrú noc, má milá (z cyklu V národním tónu, Op. 73)

Antonín Dvořák – Široké rukávy (z cyklu Cigánské melodie, Op. 55)

Jaroslav Křička – Ukolébavka (z cyklu Severní noci, Op. 14)

Jaroslav Křička – Albatros (z cyklu Severní noci, Op. 14)

Camille Saint-Saëns – Mon coeur s'ouvre à ta voix (z opery Samson a Dalila, Op. 47)

----- Přestávka -----

Leonard Bernstein – Tonight (z muzikálu West Side Story)

Claude-Michel Schönberg – Tam ve hvězdách (z muzikálu Bídníci)

Karel Svoboda – Vím, že jsi se mnou (z muzikálu Dracula)

Henry Mancini – Moon River (úspěšná píseň z filmu Snídaně u Tiffanyho)

Josef Zíma – Gina

Ken Lane, Irving Taylor, Jiřina Fikejzová – Každý jednou velkou lásku potká

Ivo Fischer, Bohuslav Ondráček – Pojd' se mnou, láska má

George Gershwin – Summertime (z opery Porgy a Bess)

Bert Kaempfert, Milt Gabler – L-o-v-e